

Ο ΓΕΡΩΝ
ΕΥΔΟΚΙΜΟΣ
ΜΟΝΑΣΤΕΡΛΗΣ

ΔΕΡΒΕΝΑΚΙΑ 2022

Παναγιώτης Δ. Παπαδημητρίου

Ο ΓΕΡΩΝ ΕΥΔΟΚΙΜΟΣ ΜΟΝΑΣΤΕΡΗΣ

Κτίτωρ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀγίου Χρυσοστόμου
Σμύρνης καὶ Ἀγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης, στὰ
Δερβενάκια Κορινθίας

(1931-2004)

Σύντομος βίος καὶ διηγήσεις

Δερβενάκια 2022

Ὁ Γέρων Εὐδόκιμος Μοναστερλῆς

Ἔκδοσις 4η (ἐπηυξημένη): Ἀθήνα, Δερβενάκια 2022

(στοιχεῖα ἐκδόσεων: βλ. εἰς τὸ τέλος)

ISBN: 978-618-84650-2-2

© Παναγιώτης Δ. Παπαδημητρίου
Φυσικός - Δρ. Ἡλεκτρ. Μηχανικός
ἡλ. ταχ.: typikonenorion@gmail.com
τηλ. 698 728 8108

Οἱ φωτογραφίες εἶναι δικές μας ©, ἐκτὸς ὅσων ἀναγράφεται ἢ ἀναφορὰ στὶς λεζάντες.

ἱστοσελὶς βιβλίου (δωρεὰν τὸ pdf ὅλου τοῦ βιβλίου):

<http://analogion.gr/gerontas-evdokimos>

Ὅσα ἀναφέρονται εἶναι πρὸς δόξαν τοῦ Θεοῦ μας, καὶ τιμὴ τοῦ γέροντά μας, καὶ ταπείνωση δική μου τοῦ ἀναξίου. Τὸν γέροντά μου τὸν γνώριζα ἀπὸ μικρός (ἀπὸ τὸ Δημοτικό, περί τό 1983) ὡς ἐξομολόγο, καὶ ὡς ἕναν καλὸ καὶ σεβαστὸ ἱερέα φίλο τῆς οἰκογένειάς μας ποὺ ἐρχόταν κάπου-κάπου σπῖτι μας. Ὡς γέροντα τὸν εἶχα ἀπὸ τό 1998 μετὰ τὴν στροφὴ ποὺ μοῦ ἔδωσε ὁ Θεός.

Θέλω νὰ εὐχαριστήσω ὅσα πνευματικὰ παιδιά τοῦ Γέροντά μας συνεισέφεραν μὲ διηγήσεις, στὸ ταπεινὸ αὐτὸ βιβλίο.

ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

Περιεχόμενα

Λίγα λόγια	7
Σύντομος βίος	9
Ἡ κοίμησίς του	23
Προβλέπει τὴν κοίμησή του	23
Ὅποτε μὲ θέλετε ἐγὼ θὰ εἶμαι δίπλα σας	24
Προορατικός – Διορατικός	24
Μαρτυρίες.....	24
Προβλέπει τὴν κοίμηση ἀνθρώπων	32
Θὰ φτάσεις τόσα χρόνια	32
Θέλω νὰ προσευχηθεῖς ὅσο πιὸ πολὺ μπορείς.....	33
Ἄν κάνει καλὸ καιρὸ νὰ πᾶς.....	33
Οὔτε ἓνα δῖλημμα	33
Ἐμφανίσεις τῆς Παναγίας καὶ Ἀγίων	35
Ἐμφανίσεις τῆς Παναγίας.....	35
Ἐμφανίσεις Ἀγίων	39
Ἐμφανίσεις τοῦ Γέροντα	43
Ἐμφανίσεις του σὲ ὄνειρα	43
Ἐμφανίσεις του μετὰ τὴν κοίμησή του.....	43
Μαρτυρίες Μοναχῶν γιὰ τὸν γέροντα	44
Πάλι μὲ τὸν διάβολο	47
Θεραπείες ἀνθρώπων	49
Θεραπεία ἀρρώστων καὶ δαιμονιζομένων	49
Διαγιγνώσκει καὶ θεραπεύει ἀσθένειες.....	50
Προσεύχεται γιὰ τὴν θεραπεία ἀσθενῶν	51
Προσεύχεται γιὰ τὴν ἀπόκτηση παιδιῶν	52

Πνευματικός Χειρουργός	52
Θαυμαστά γεγονότα	54
Νὰ μοῦ φωνάζεις!	54
Δὲν σὲ βλέπω παιδί μου στὴν προσευχή!	54
Ἔβλεπα τὸ πρόσωπό του μπροστά μου	55
Ἐντονώτατα σκιρτήματα καρδιάς.....	55
Τοῦ Ἀγίου Εὐδοκίου	57
Ἐγὼ εἶμαι μικρός	57
Τί νὰ σοῦ κάνω ρρεεέ!	57
Σὲ βλέπω!.....	58
Τὸ ξέρω, ἐκεῖ ἦμουν!	58
Ὁ Ποιμὴν ὁ καλός	59
Ἀγάπη Χριστοῦ	59
Προσεύχεται γιὰ τὴν ἐπιστροφή ψυχῶν στὸν Θεό	59
Ἔβαζε ὡς «κανόνα» ἀνάγνωση Ψαλμῶν	61
Ἀκούραστος ἐξομολόγος	62
Φιλακόλουθος Λειτουργὸς τοῦ Ὑψίστου	63
Ὁ καλὸς Σαμαρεῖτης	65
Διάφορες Ποιμαντικὲς συμβουλές	67
Νὰ σηκωθείς καὶ νὰ γονατίσεις	67
Μὴ ζητᾷς χαρίσματα. Νὰ ζητᾷς ἰάματα ψυχικά	67
Σήμερα εἶναι τοῦ Ἀσώτου Υἱοῦ.....	67
Εἶπες συγγνώμη στὸν Κύριο;.....	67
Αὐτὸ εἶναι πολὺ κακό. Πρόσεχε μὴν πέσεις.....	68
Πίστη, ὄχι ἀπελπισία.....	68
Αὐτὰ δὲν γράφονται.....	69

Ἐμεῖς θέλουμε νὰ ἔλθει ὁ Κύριος.....	69
Τὰ κλειδιά τοῦ Παραδείσου.....	69
Ποιὰ πρέπει νὰ εἶναι ἡ ζωὴ μας.....	69
Μὴ κάνεις τέτοια	70
Μετὰ ἀπὸ τρία χρόνια τὸ Πηδάλιο	70
Χωρία (δύσκολα) τῆς Καινῆς Διαθήκης.....	70
Νὰ πηγαίνεις νὰ ψέλνεις.....	70
Διάφορα	71
Περὶ τῆς Εὐχῆς.....	71
Γιὰ τὴν Εὐχὴ καὶ τὸ Κομποσκοῖνι	71
Νὰ λὲς τὴν Εὐχὴ καὶ ὅταν διαβάζεις.....	72
Αὐτὸ ποὺ κάνουν εἶναι καταφρόνηση τῶν Ἀγίων!.....	72
Ἅγιοι «σήμερα».....	73
Καὶ γενήσεται μία ποιμνὴ, εἰς Ποιμὴν.....	74
Γιὰ τοὺς μάγους.....	75
Διάφορα.....	75
Ἡ κάρα τοῦ Ἀγίου Κυπριανοῦ.....	75
Ἄνθησε τὸ Στεφάνι τοῦ Χριστοῦ.....	77
Τὰ λουκούμια!	77
Εἶπε ὁ Γέροντας.....	78
Λεύκωμα.....	79
Κατάλογος Προσώπων.....	98

Ὁ γέροντας νεώτερος σὲ ἐπίσκεψη στὸν Ἅγιο Πατάπιο – φωτογραφία
ἀπὸ κάδρο τῆς Μονῆς.

Λίγα λόγια

Ὁ γέροντάς μας, ὁ Εὐδόκιμος, ὑπῆρξε ἀπὸ τοὺς μεγάλους γέροντες τῆς ἐποχῆς μας, ἄκρα ταπεινός, φιλόχριστος, Θεοτοκόφιλος, φιλάγιος, φιλακόλουθος, θεράπων τῆς νοερᾶς προσευχῆς, ἐκτελῶν καθημερινῶς τὶς ἱερὲς Ἀκολουθίες τῆς Ἐκκλησίας μας (στὸν ἱερὸ Ναό), Ἑσπερινό, Ὅρθρο, καὶ τὴν Θεία Λειτουργία.

Ἦταν ἐμπειρώτατος γνώστης τοῦ ἀοράτου πολέμου, καὶ ἀπλανῆς πνευματικὸς καὶ ὁδηγὸς εἰς τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τόσο τῶν λαϊκῶν ὅσο καὶ τῶν μοναχῶν.

Ἀδικημένος ἀπὸ τὸν διάβολο ποὺ τοῦ στέρησε ἀπὸ δεκατριῶν ἐτῶν τὸ πόδι καὶ τὸ μάτι, καὶ συκοφαντημένος ἀπὸ ἀνθρώπους.

Ἐχοντας πλούσια τὴν χάρη τοῦ Θεοῦ στὰ λόγια του, καὶ στὰ ἔργα του. Αὐστηρός, μὲ ὑπέρμετρη ἀγάπη.

Ἐξομολογοῦσε μὲ τὶς ὥρες, καὶ ἦταν τόσο φιλόξενος ποὺ τὸ μοναστήρι εἶχε ἓνα πιάτο φαγητὸ γιὰ κάθε ἐπισκέπτη, καὶ ἡ τράπεζα ἦταν συνέχεια γεμάτη καὶ μακριά (ἀπὸ τὰ πολλὰ συνημένα τραπέζια).

Μὲ τὴν χάρη τοῦ Θεοῦ, σὲ ἔβλεπε ἀκόμη καὶ ἀπὸ ὑπερωκεάνια ἀπόσταση, διεγνώριζε ἀπὸ τὴν ἀσθένεια πάσχεις (πρὶν πᾶς ἀκόμη στὸν γιατρό), θαυματουργοῦσε, προέβλεπε, καὶ διέβλεπε, καὶ στήριζε χιλιάδες ψυχὲς στὸν δρόμο τοῦ Θεοῦ.

Τὴν εὐχή σου γέροντά μας.

Μπροστά: Ὁ γέροντας στὸ μοναστήρι του ἐν ἔτει ,βγ' (2003).

Σύντομος βίος

Ὁ σύντομος βίος τοῦ γέροντα, προέρχεται κυρίως ἀπὸ διηγήσεις πνευματικῶν του παιδιῶν, διηγήσεις ἱερέων ποὺ τὸν γνώριζαν, καὶ ὅτι μπορέσαμε νὰ μάθουμε, ἢ ἀκούσαμε ἀπὸ τὸν γέροντα.

Ὁ Γέρων Εὐδόκιμος Μοναστερλῆς γεννήθηκε 5 Μαρτίου 1931 στὴν Κόρινθο ἀπὸ γονεῖς πρόσφυγες Μικρασιάτες ἀπὸ τὴν Σμύρνη, τὸν Κωνσταντῖνο καὶ τὴν Αἰκατερίνη. Ἦταν παιδὶ πολύτεκνης καὶ φτωχῆς οἰκογενείας 13 παιδιῶν. Τὸ βαπτιστικό του ὄνομα ἦταν Ἐμμανουήλ.

Ὅταν βαπτίστηκε, τὸ λάδι στὴν κολυμβήθρα σχημάτισε τὸ σχῆμα τοῦ Σταυροῦ. Ἀπὸ 5 χρονῶν ἔπαιζε παιχνίδια σχετικὰ μὲ ἱερεῖς. Αὐτὸς ἦταν ὁ δεσπότης, καὶ οἱ φίλοι του ἦσαν παπάδες. Μέχρι καὶ πρωτοσύγκελο εἶχανε.

Εἶχε πνευματικὸ τὸν φιλακόλουθο γέροντα Ἀγαθάγγελο Μπλάτσο (1868-1972), φημισμένο Πνευματικὸ τῆς πόλεως τῆς Κορίνθου καὶ τῆς εὐρύτερης περιοχῆς (Ι. Ἡσυχαστήριον Ἀγίου Χαραλάμπους Καλαμακίου).

Σὲ ἡλικία περίπου 12 ἐτῶν εἶχε μείνει γιὰ ἓνα διάστημα στὴν Ἱερὰ Μονὴ Παναγίας Φανερωμένης Χίλιομοδίου (ἦταν ἀνδρικό μοναστήρι τότε). Ὁ τότε Ἀρχιεπίσκοπος Κορίνθου Μιχαήλ (1939-1949), σὲ μιὰ ἐπίσκεψή του στὸ μοναστήρι, τὸν πῆρε μαζί του στὴν Μητρόπολη.

Τὸ 1944 στὴν κατοχή, δεκατριῶν ἐτῶν, καθῶς πήγαινε μαζί μὲ ἓναν φίλο του νὰ ἐξομολογηθεῖ στὸν πνευματικό του, πάτησε νάρκη καὶ ἔχασε τὰ δάχτυλα τοῦ ποδιοῦ καὶ τὸ ἓνα μάτι, καὶ ἀργότερα εἶπε «ὁ διάβολος μὲ ἀδίκησε». Ὁ φίλος του πῆγε νὰ εἰδοποιήσῃ ἀσθενοφόρο, καὶ ὁ γέροντας φοβερὰ τραυματισμένος, σταμάτησε τὴν αἱμορραγία σφίγγοντας τὴν μπλούζα του στὸ πόδι

του, καὶ ἔκανε τοὺς Χαιρετισμοὺς τῆς Παναγίας ποὺ τοὺς ἤξερε ἀπ' ἑξῶ.

Στὸ νοσοκομεῖο, ποὺ πῆγε χτυπημένος ἀπὸ τὴν νάρκη (13 ἐτῶν), ἐκτὸς τοῦ ματιοῦ, εἶχε χάσει καὶ τὰ δάχτυλα τοῦ ποδιοῦ, ἀλλὰ οἱ γιατροὶ κόβανε συνέχεια τὸ πόδι γιὰ τὸν φόβο γάγγραινας, καὶ ἐπειδὴ ἡ πληγὴ δὲν ἔκλεινε.

Ἐκεῖ στὸ νοσοκομεῖο εἶδε τὴν Παναγία ζωντανή σὲ ὄραμα καὶ τοῦ εἶπε ἐπὶ λέξει «ἐσὺ θὰ μὲ ὑπηρετήσεις». Καὶ ἔλεγε ὁ γέροντας, «ἐγὼ ἔχω δεῖ ὄραμα τὴν Παναγία· ἡ Παναγία μὲ κάλεσε».

Ἐπίσης στὸ νοσοκομεῖο γνώρισε τὸν μοναχὸ Σάββα (τὸν Ἅγιον Σάββα ἐκ τῆς Καλύμνου, 1862-1948) ὁ ὁποῖος τοῦ προεῖπε ὅτι θὰ γίνεи καλὸς ἱερομόναχος. Καθὼς ἦταν στὸ κρεβατάκι του, τοῦ εἶπε μιὰ νοσοκόμα ὅτι στὸν κάτω ὄροφο εἶναι ἓνας μοναχός, καὶ ἀπάντησε πῶς νὰ πάω ἔτσι ποὺ εἶναι τὸ πόδι μου. Μετὰ ἦρθε ὁ Ἅγιος Σάββας ἐπάνω στὸ κρεβατάκι του, καὶ εἶπε ὁ γέροντας ὅτι μύριζε λιβάνι. Λέει ὁ Ἅγιος Σάββας στὸν μικρὸ Ἑμμανουήλ: «Ὅταν φορέσεις τὸ πετραχεῖλι, θέλω νὰ μὲ μνημονεύεις». Ἀπάντησε ὁ μικρὸς Ἑμμανουήλ: στην κατάσταση που εἶμαι τώρα πῶς νὰ γίνω παπᾶς; Ἐγὼ θέλω νὰ γίνω μοναχός. Καὶ αὐστηρὰ ὁ Ἅγιος Σάββας τοῦ εἶπε: «Αὐτὸ ποὺ σοῦ λέω».

Προτοῦ ἀκόμη χτιστεῖ τὸ μοναστήρι τοῦ Ὁσίου Παταπίου στὰ Γεράνεια, πῆγαινε ἐκεῖ στὸν Ἅγιο τακτικὰ μὲ τὶς πατερίτσες. Ἔμενε μαζὶ μὲ τὸν γ. Νεκτάριο Μαρμαρινὸ (κτίτορα τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Ὁσίου Παταπίου, καὶ μετέπειτα Πρωτοσύγκελον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κορίνθου, 1921-2019) σὲ ἓνα κελλάκι. Ἐπειδὴ ἔκανε πολὺ κρὺο ἐκεῖ πάνω στὸ βουνό, κάποια φορὰ ἀρρώστησε πολὺ ἀπὸ πνευμονία. Ἔκαναν τοὺς Χαιρετισμοὺς καὶ τὴν Παράκληση τῆς Παναγίας καὶ μετὰ τὴν Παράκληση τοῦ Ὁσίου Παταπίου. Τὸ ἴδιο βράδυ ὁ γέροντας κοιμήθηκε στὸ φέρετρο τοῦ Ὁσίου Παταπίου (τὸ φέρετρο ἦταν ἄδειο γιὰτὶ πρὸ πολλοῦ εἶχαν μεταφέ-

ρει τὸν Ὅσιο Πατάπιο σὲ θήκη). Τὸ πρῶτὸ ἦταν ἐντελῶς καλὰ, οὔτε κρύο, οὔτε πυρετό.

Σὲ ἡλικία 16 ἐτῶν ἔβαλε ξύλινο πόδι πρὸς δωρίζονταν τότε στοὺς ἀναπήρους καὶ ἄφησε τὶς πατερίτσες.

Τὸ 1947, ἐτῶν 16, ἔφυγε ἀπὸ τὸ σπίτι του γιὰ τὸν πολυπόθητο μοναχικὸ βίο. Ἡ κουρά του ἔγινε στὴν Ἱερὰ Μονὴ Ἀγίου Δημητρίου στὸ Στεφάνι Κορινθίας. Ἀργότερα διετέλεσε καὶ Ἡγούμενος (1957)· τώρα εἶναι γυναικεῖο μοναστήρι. Στὸ ἴδιο μοναστήρι ἦταν παλαιὰ (περίπου τὸ 1905-1920) καὶ ὁ πνευματικός του, γέρον Ἀγαθάγγελος.

Μετὰ ἀνῆκε στὴν Ἱερὰ Μονὴ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Βράχου Νεμέας (ὅπως φαίνεται καὶ ἀπὸ τὸ Κληρικολόγιον τῆς Ἱ. Μητρ. Βεροίας καὶ Ναούσης).

Ὁ μακαριστὸς Ἀρχιεπίσκοπος Κορίνθου Μιχαήλ (1939-1949), μετέπειτα Ἀμερικῆς (1949-1958), ἤθελε νὰ τὸν ἔπαιρνε μαζί του στὴν Ἀμερική, ἀλλὰ ὁ γέροντας δὲν θέλησε.

Πῆγε ἐπίσης στὸ Ἅγιον Ὄρος ὅπου καὶ ἔμεινε ἓναν περίπου χρόνο καὶ εἶχε γέροντα τὸν γέροντα Εὐδόκιμο¹. Ὁ παπα-Τύχων (γέροντας τοῦ Ἀγίου (γέροντος) Παϊσίου) τοῦ εἶπε ὅτι «ἐσένα Εὐδόκιμε δὲν σὲ προορίζει ὁ Θεὸς γιὰ ἐδῶ».

Ἐπίσης πῆγε στὴν ἱεραποστολὴ στὸν π. Χρυσόστομο Παπασαραντόπουλο στὴν Ἀφρική, ἔπειτα ἀπὸ πρόσκληση τοῦ ἰδίου.

Τὸ 1960 πῆγε γιὰ προσκύνημα στοὺς Ἁγίους Τόπους. Στὴν Βηρυττό στὸν Λίβανο², ὅταν πρωτόπιασε λιμάνι στὸ ταξίδι του ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα, συνάντησε τὸν παιδικό του φίλο γέροντα Πατάπιο Δρούζα (ἐκ τοῦ Ἄσσου Κορινθίας) πρὸς ἡμεῖς ἦταν ἐκεῖ ἀρχιμαν-

¹ Δὲν γνωρίζουμε ποιὸν ἀκριβῶς.

² Ὁ Λίβανος εἶχε μεγάλη Ἑλληνικὴ κοινότητα (30,000 Ἑλλήνων), παλαιά, ἀλλὰ καὶ πρὸς «σύγχρονη» ἀπὸ τοὺς Μικρασιάτες πρόσφυγες τῆς Σμύρνης πρὸς πῆγαν ἐκεῖ μὲ τὰ πλοῖα κατὰ τὴν Καταστροφὴ τοῦ 1922.

δρίτης³. Ἡ συνάντηση ἔγινε μὲ τὸν ἐξῆς θαυμαστὸ τρόπο: **βλέπει ὁ π. Πατάπιος** (τὴν ἴδια μέρα, μετὰ τὴν χειροθεσία του σὲ Ἀρχιμανδρίτη) **σὲ ὄνειρο τὸν π. Εὐδόκιμο νὰ τὸν καλεῖ νὰ τὸν συναντήσῃ**. Πηγαίνει τὴν ἴδια ἡμέρα ὁ π. Πατάπιος στὸ λιμάνι τῆς Βηρυττοῦ (ἐκεῖ τότε ἔπιαναν λιμάνι τὰ πλοία ἀπὸ Ἑλλάδα), καὶ βρῆκε τὸν π. Εὐδόκιμο ποὺ ἀφίχθη ἐκείνη τὴν ἡμέρα!

Στὴν Βηρυττό, ὁ π. Πατάπιος πῆγε τὸν π. Εὐδόκιμο στὸν Μητροπολίτη Βηρυττοῦ Ἡλία (Ἀλ Σαλίμπι), ἀπὸ τὸν ὁποῖο καὶ χειροτονήθηκε διάκονος (1/6/1960) καὶ ἱερέας (5/6/1960), μὲ τὴν συμμαρτυρία τοῦ π. Παταπίου. Ἀργότερα ἔλαβε καὶ τὸ ὀφφίκιον τοῦ Ἀρχιμανδρίτου, καὶ ἀπὸ ἐκεῖ συχνάκις ἐπισκεπτόταν τὰ Ἱεροσόλυμα καὶ τὸν Πανάγιό Τάφο. Στὴν Βηρυττὸ ὁ γέροντας ὑπηρετοῦσε σὲ ἓνα Προσκύνημα (Μονή) τοῦ **Ἀγίου Δημητρίου**.

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν (μᾶλλον πρόκειται γιὰ τὸν Χρυσόστομο τὸν Β΄) ἔφερε πίσω στὴν Ἑλλάδα Ἑλληνες ἱερομονάχους ποὺ βρίσκονταν στὴν Μέση Ἀνατολή, τὴν Αἴγυπτο κ.ά., γιὰ νὰ ἐπανδρώσῃ Ἑνορίες ποὺ δὲν εἶχαν ἱερέα.

Ἔτσι ὁ γέροντας Εὐδόκιμος πῆγε ἐφημέριος στὴν Μακεδονία, στὴν Χαρίεσσα Νάουσας γιὰ περίπου 7 ἔτη στὸν Ἱερὸ Ναὸ τοῦ **Ἀγίου Δημητρίου** (τοῦ ὁποίου νέου Ἱεροῦ Ναοῦ ἦταν ὁ κτίτωρ - ἔκτισε τὸν νέο Ἱερὸ Ναὸ στὴν θέση τοῦ παλαιοῦ). Ἐκεῖ συνδέθηκε καὶ μὲ τὸν γέροντα (ἱερομόναχο τότε) Προκόπιο Μερτύρη⁴ (1929-2016) ποὺ ἦταν ἐκεῖ στρατιωτικὸς ἱερεὺς.

³ Τὰ τελευταία 32 ἔτη ἦταν στὸν Ἱερὸ Ναὸ Ἀγίου Κυπριανοῦ καὶ Ἀγίας Ἰουστίνης, Κήπων 73, Περιστέρι, τοῦ ὁποίου Ναοῦ ἦταν Κτίτωρ. Κοιμήθηκε στίς 29 Ἰουλίου 2020, καὶ ἡ κηδεία του ἔγινε ἀνήμερα τοῦ Ἀγίου Εὐδοκίμου (31/7). Ἦταν ἄκρως ταπεινός, ἀσκητικός, καὶ φιλακόλουθος ἱερεὺς (λειτουργῶν καθημερινῶς, καὶ ἀρνούμενος τὴν σύνταξιν), μὲ πολὺ δυνατὴ προσευχή.

⁴ Κτίτωρ τῶν Ἱερῶν Μονῶν τῆς Παναγίας Πάντων Χαρᾶ (στὸ Καλέντζι), καὶ τοῦ Ἀγίου Ἀθανασίου (στὴν Πουλίτσα Κορινθίας).

Τό 1969 ἔφυγε ἀπὸ τὴν ἐνορία του, ἀφοῦ κατηγορήθηκε ἄδικα, μὲ ἀνυπόστατη καὶ ἀνυπόγραφη καταγγελία, καὶ τὸν ἔθεσαν σὲ ἀργία ποὺ κράτησε 5 χρόνια⁵, τὴν ὁποῖαν ἀργία ὑπέμεινε ἀγόγγυστα, μὲ βαθειὰ ταπείνωση, μὲ πολλὴ ὑπομονὴ ἀλλὰ καὶ μὲ πολλὰ στερήσεις καὶ πολλὴ φτώχεια ἔνεκα στερήσεως μισθοῦ⁶, ὥσπου βρέθηκε μιὰ κυρία στὴν Κόρινθο καὶ τοῦ ἔδωσε τὰ μηχανήματα κηροπλαστείου γιὰ νὰ ζήσει.

Ἀφοῦ ἦρθη ἡ ἄδικη ἀργία, τέθηκε ἐφημέριος στὴν Κορινθία στὸν Ἱερὸ Ναὸ τοῦ Ἀγίου Δημητρίου στὸ χωρίον Ἅγιος Βασίλειος ὅπου ἦταν ἐφημέριος ἐπὶ 25 συναπτὰ ἔτη (1974-1999), καὶ μάλιστα διετέλεσε κτίτωρ τοῦ ὡς ἄνω Ἱεροῦ Ναοῦ.

Εἶναι ἄξιο σημείωσης ὅτι ὁ γέροντας ὑπηρετοῦσε ὅλα τὰ χρόνια ἀπὸ τὴν κουρά του σὲ μοναχό, σὲ ἐκκλησίες-μονές-προσκυνηματα τοῦ Ἀγίου Δημητρίου.

Ζοῦσε ἀσκητικὰ πάνω ἀπὸ τὸν Ἅγιο Βασίλειο, στὰ Δερβενάκια, στὸ ἐξωκκλήσι τοῦ Ἀγίου Σώζοντος (κάτω ἀπὸ τὸ ἄγαλμα τοῦ Θ. Κολοκοτρώνη). Τὸ ἐξωκκλήσι τοῦ Ἀγίου Σώζοντος ἐπὶ τῶν ἡμερῶν του ἔγινε μέγας προσκυνηματικὸς τόπος.

Τὸ 1993, σὲ ἀγροτεμάχιο ποὺ ἀγόρασε ὁ γέροντας, ἔκτισε τὴν **Ἱερὰ Μονὴ Ἀγίου Χρυσοστόμου Σμύρνης καὶ Ἀγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης** στὰ Δερβενάκια Κορινθίας (περίπου διακόσια μέτρα πρὸς κάτω ἀπὸ τὸ ἐξωκκλήσι τοῦ Ἀγίου Σώζοντος), καὶ ἔγραψε τὴν Ἱερὰ Μονὴ στὴν Ἱερὰ Μητρόπολη Κορίνθου.

⁵ Μέχρι ποὺ βρέθηκε ἓνας ἀστυνομικὸς διευθυντὴς καὶ ψάχνοντας τὰ παλαιὰ ἀρχεῖα βρῆκε ὅτι ἡ καταγγελία ἦταν ἀνυπόγραφη.

⁶ Χριστούγεννα καὶ Πάσχα, καὶ εἶχε βγεῖ ὁ γέροντας νὰ μαζέψει χόρτα γιατί δὲν εἶχαν νὰ φᾶνε μὲ τὴν μητέρα του, καὶ τὸν εἶδε καὶ τὶς δύο φορές μιὰ κυρία ἀπὸ ἓνα σπίτι νὰ μαζεύει χόρτα, καὶ τοῦ ἔδωσε κρέας γιὰ νὰ φᾶνε.

Ἱερὰ Μονὴ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, Βράχου Νεμέας (2019)

Τὸ Καθολικὸ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς. ᾽Αποψη ἐν ἔτει ,β´ (2000).

Ἡ Ἱερὰ Μονὴ Ἀγίου Χρυσοστόμου Σμύρνης, καὶ Ἀγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης ποὺ ἔκτισε ὁ γέροντας στὰ Δερβενάκια Κορινθίας. ᾽Αποψη ἀπὸ μακρυνὰ ἐν ἔτει ,ββ´ (2002).

Ἡ Ἱερὰ Μονὴ θεμελιώθηκε ἀπὸ τὸν μακαριστὸ Μητροπολίτη Κορίνθου Παντελεήμονα (1919-2006) ὡς **Ἱερὰ Μονὴ Ἀγίου Χρυσοστόμου Σμύρνης**. Τὸ Καθολικόν (κεντρικὸς Ἱερὸς Ναός) τῆς Μονῆς τιμᾶται ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἀγίου Χρυσοστόμου Σμύρνης.

Ὅταν ἡ Μονὴ ἦταν ἀκόμη στὰ θεμέλια, ἔρχεται μιὰ κυρία τῆς ὁποίας ὁ πατέρας ἦταν νεωκόρος στὴν Ἀγία Φωτεινὴ τῆς Σμύρνης στὴν Μικρὰ Ἀσία, καὶ ἔδωσε στὸν γέροντα τμῆμα τῆς κάρας τοῦ Ἀγίου Κυπριανοῦ. Ἡ κυρία αὐτὴ ἤθελε νὰ ἐκπληρώσει ἓνα τάμα τοῦ πατέρα της νὰ χτίσει ἐκκλησίαν τοῦ Ἀγίου Κυπριανοῦ, καὶ ἐπειδὴ δὲν τὸ εἶχε καταφέρει, ἔδωσε τὰ χρήματα ποὺ εἶχε μαζέψει γιὰ αὐτὸν τὸν σκοπὸ στὸν γέροντα γιὰ τὴν ἀνέγερση τῆς Μονῆς, καὶ ἔτσι «προστέθηκε» (ἀπὸ τὸν γέροντα) καὶ τὸ ὄνομα τῶν **Ἀγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης** στὴν Ἱερὰ Μονή.

Ἡ Μονὴ ἔμεινε ὅμως εὐρέως γνωστὴ στὸν κόσμον ὡς «Ἱερὰ Μονὴ Ἀγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης», ἴσως λόγῳ τῆς κυρίας πανηγύρεως τῆς Ἱερᾶς Μονῆς ἐπὶ τῇ μνήμῃ τῶν Ἀγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης στὶς 2 Ὀκτωβρίου, λόγῳ -τοῦ τμήματος- τῆς κάρας τοῦ Ἀγίου Κυπριανοῦ (ὡς προείπαμε) ποὺ ἦταν τεθησαυρισμένη στὴν Μονή.

Ὁ γέροντας, πάντως, στὰ χαρτάκια τοῦ Ὑψώματος ποὺ ἔδινε στὸ τέλος τῆς Λειτουργίας, ἔγραφε **Ἱερὰ Μονὴ Ἀγίου Χρυσοστόμου Σμύρνης, καὶ Ἀγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης**.

Πλῆθος κόσμου συνέρρεε γιὰ ἐξομολόγηση καὶ γιὰ νὰ ἀκούσει καὶ νὰ παρηγορηθεῖ ἀπὸ τὰ σοφὰ καὶ πνευματικὰ λόγια του. Εἶχε ἐπίσης πνευματικὰ παιδιά στὴν Ἀμερικὴ, Καναδᾶ καὶ Γερμανία, καὶ τὰ εἶχε ἐπισκεφτεῖ.

Ἐξομολογοῦσε διαρκῶς τὰ πάμπολλα πνευματικὰ του παιδιά, καὶ ἐπέστρεφε ψυχὰς στὸν Θεό, μὲ τὰ σωτήρια λόγια του. Ὅ,τι ὥρα καὶ νὰ ἐρχόντουσαν οἱ προσκυνητὲς τοὺς ἐξομολογοῦσε.

Εἶχε τὸ προορατικὸ καὶ διορατικὸ χάρισμα, τὰ ὁποῖα χαρίσματα φανερώνονταν σὲ πολλούς, παρόλο ποὺ ὁ ἴδιος ἦταν ἄκρως

ταπεινός. **Εἰδικὰ τὰ τελευταῖα χρόνια τῆς ζωῆς του, κατὰ γενικὴ ὁμολογία, τὰ χαρίσματα αὐτὰ ἦσαν τόσο φανερά** πὺ «ἔλεγε παιδί μου αὐτό πρέπει νά κάνεις κάν'το καί θά δεῖς, καί πραγματικά ἔλυνε προβλήματα χιλιάδων ἀνθρώπων».

Τελούσε καθημερινῶς τὶς ἀκολουθίες τοῦ Ἑσπερινοῦ καὶ τοῦ Ὁρθρου καὶ τὴν θεία Λειτουργία. Ἡ φιλοξενία του ἦταν ἀπερίγραπτη καὶ ἡ τράπεζα τῆς Μονῆς ἦταν ἀνοιχτὴ σὲ ὅλους τοὺς προσκυνητές. Εἶχε ἀρκετὲς ἀσθένειες, πέρα ἀπὸ τὸ γεγονὸς ὅτι ἀπὸ 13 ἐτῶν ἦταν μὲ ἓνα πόδι καὶ ἓνα μάτι, πρόβλημα μὲ τὴν καρδιά του, πρόβλημα μὲ τὸ καλὸ του πόδι πὺ εἶχε τόσο κουραστεῖ τόσα χρόνια, ζάχαρο γιὰ τὸ ὁποῖο ἔπαιρνε καθημερινῶς ἰνσουλίνη, καὶ τελευταίως προβλήματα μὲ τὸ καλὸ του μάτι.

Τελευταῖα, μᾶς ἔλεγε ὁ γέροντας: θά φύγω, ἔχω πολλὰ προβλήματα υγείας. Καὶ τοῦ λέγαμε, καὶ ἐμεῖς τί θά κάνουμε γέροντα πὺ σὲ ἔχουμε ἀνάγκη, στήριγμά μας; Καὶ μᾶς εἶπε, **ὅποτε μὲ θέλετε ἐγὼ θά εἶμαι δίπλα σας.**

Εἶχε ὅμως κατασυκοφαντηθεῖ ἀπὸ ἀνθρώπους, καὶ ὑπέστη μεγάλο πόλεμο, μέχρι καὶ μάγο τὸν εἶπαν ἐκκλησιαστικοί.... Γεμάτος παράπονο, εἶπε σὲ κήρυγμά του στὸν κόσμο: Τί ἔκανα καὶ μὲ κατηγοροῦν ὅτι εἶμαι μάγος; Ἐγὼ δίνω Ψαλμοὺς στὸν κόσμο νὰ διαβάσει, κάνω Λειτουργίες, Εὐχέλαια, ὅτι λέει ἡ Ἐκκλησία.

Τὸ γεγονὸς ὅτι εἶχε ξύλινο πόδι λόγῳ τοῦ ἀτυχήματος μὲ τὴν νάρκη πὺ εἶχε 13 ἐτῶν, δὲν τὸν ἐμπόδιζε σὲ τίποτα στὴν τέλεση τῆς Λειτουργίας ἢ τῶν διαφόρων ἐνοριακῶν/ἐκκλησιαστικῶν καθηκόντων του, στὸ περπάτημα ἢ στὴν ὁδήγηση αὐτοκινήτου, κτλ..

Προβλέποντας τὸ τέλος του («ὅταν μαντρωθεῖ παιδιά μου τὸ μοναστήρι, καὶ δὲν θά βλέπω, θά μετρῶ μέρες», καὶ ἐπίσης καλοῦσε τὰ πνευματικά του παιδιά νὰ τὰ δεῖ μερικὲς μέρες προτοῦ κοιμηθεῖ), **ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ τῇ 1ῃ Μαΐου 2004, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας (Κυριακὴ τοῦ Παραλύτου).** Πλῆθος λαοῦ συνέρρευσεν στὴν κηδεῖα του (τόσο κόσμος εἶχα νὰ δῶ ἀπὸ τὴν κηδεῖα τοῦ

Κορινθίας Προκοπίου εἶπε μιὰ εὐλαβῆς κυρία) παρότι ἔγινε (ἀνήμερα τὴν **Κυριακὴ τοῦ Παραλύτου**) σὲ διάστημα μικρότερο τῶν 24 ὥρῶν ἀπὸ τὴν κοίμησίν του, ἴσως κατὰ θεία παραχώρηση διότι δὲν θὰ ἔφτανε ὁ τόπος γιὰ νὰ χωρέσει τὸν κόσμο.

Μετὰ τὴν κοίμησή του, σύμφωνα μὲ μαρτυρίες ἱερέων, **ἔχει συλλειτουργήσει ὁλοζώντανος (ἀφώνως) στὴν Ἁγία Τράπεζα** μὲ ἱερεῖς-πνευματικά του παιδιὰ.

Σήμερα, δυστυχῶς, ἡ Ἱερὰ Μονὴ ποὺ τόσο πάλεψε ὁ γέροντας νὰ τὴν κτίσει καὶ νὰ τὴν καταστήσει πνευματικὸ καταφύγιο τῶν πνευματικῶν του τέκνων, ἀλλὰ, καὶ τῆς γύρω περιοχῆς, ἔχει ἐρημώσει, διότι «πατάξω τὸν ποιμένα καὶ διασκορπισθήσονται τὰ πρόβατα» (Μάρκ. ιδ' 27).

Ὁ γέροντας εἶχε προβλέψει καὶ εἶχε πεῖ σὲ ἀρκετὰ πνευματικά του παιδιὰ ὅτι θὰ ἀναβιώσει τὸ μοναστήρι μετὰ τὸν θάνατό του.

Τὴν εὐχή σου γέροντά μας.

Ι. Ν. Αγίου Δημητρίου χωρίου Χαρίεσσας Ήμαθίας (Νάουσας)
(φωτογραφία από Google, 2011).

Ι. Ν. Αγίου Δημητρίου χωρίου Αγίου Βασιλείου Κορινθίας
(2019).

Ὁ πατήρ Εὐδόκιμος (περὶ τό 1967)

Δίπλα: Φωτοτυπία ἐκ τοῦ κληρικολογίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Βεροίας καὶ Ναούσης (γιά τὴν ὁποίαν εὐχαριστοῦμε θερμῶς τὴν Ἱ. Μητρόπολιν).

		ΜΟΝΗ ΕΙΣ ΗΝ ΑΝΗΚΕΙ:	ΕΥΔΟΚΙΜΟΣ.
V	ΟΝΟΜΑ:	ΚΟΝ/ΝΟΣ	ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ.
ΟΝΟΜΑ ΠΑΤΡΟΣ:	ΜΗΤΡΟΣ:	ΚΟΡΙΝΘΟΣ	1932
ΓΕΝΝΗΣ: ΤΟΠΟΣ:	ΕΤΟΣ:	ΠΑΡΕΧΥΤΟΣ.	ΑΡΧΙΜΗΝΕΡΙΤΗΣ
ΒΑΘΜΟΣ ΙΕΡΟΣΥΝΗΣ:	ΕΦΟΙΚΙΟΝ:	6. 1960	ΠΑΡΥΝΑΓ.
ΧΡΟΝΟΣ: Α) ΕΙΣ ΔΙΑΚΟΝΟΝ	ΧΕΙΡΟΤΟΝ: Β) ΕΙΣ ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΝ	6. 1960	2, 1991
ΑΓΓΛΟΣ:	ΜΟΝΗ ΕΙΣ ΗΝ ΑΝΗΚΕΙ:	ΜΟΝΗ ΟΡΘΟΧΟΥ ΝΕΜΕΑΣ.	Δ.
ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ:	ΑΡΙΘΜΟΙ	43	43
ΑΥΞΟΝ	ΜΗΤΡΟΣΟΥ		
Μ. Η.	Β. Α.		
ΑΣΤΥΝ. ΤΑΥΤΟΤ.	ΠΑΡΕΧΥΤΟΣ	26 ΣΕΠ, 1967	
Ἐκ τοῦ ἀληθινοῦ λόγιου τῆς Ἁ. Μητροπόλεως Βεροίας καὶ Ναρώνης.			

Πανήγυρις τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης (2002)

Ἡ κοίμησίς του

Α' — Ὃταν ὁ γέροντας ἦταν στὸ νοσοκομεῖο, κάποια στιγμή πολλοὶ αἰσθανθήκαμε μιὰ ἄρρητη εὐωδία στὸ μοναστήρι. Ἐπικοινωνήσαμε μὲ τὸ νοσοκομεῖο καὶ μᾶς εἶπανε ὅτι ὁ Γέροντας κοιμήθηκε!

Κ.Δ. — Ρ/Σ τῆς Ἐκκλησίας (3/5/2004): «ἔφυγε ἀπὸ κοντά μας ἓνας ἅγιος ἄνθρωπος ποὺ στήριζε ἐπὶ χρόνια χιλιάδες ψυχές», «συγκλονιστήκαμε στὴν κηδεία του, ἦταν χιλιάδες κόσμου».

Ε — Εἶχε τόσο πολὺ κόσμο στὴν κηδεία τοῦ γέροντα, ποὺ τὰ αὐτοκίνητα ἦσαν μέχρι τὸν σταθμὸ τοῦ τραίνου (στὰ Δερβενάκια)· τόσο κόσμο εἶχα νὰ δῶ σὲ κηδεία, ἀπὸ τὴν κηδεία τοῦ Μητροπολίτου (Κορίνθου) Προκοπίου.

Φ' — Στὴν κηδεία τοῦ γέροντα μοῦ ἔκανε ἐντύπωση ὅτι εἶχε γεμίσει ὁ οὐρανὸς ἀπὸ πολλὰ καὶ διάφορα πουλιά τὰ ὁποῖα πετοῦσαν πάνω ἀπὸ τὸ μοναστήρι γιὰ ἀρκετὴ ὥρα.

π. Ἦ. — Στὸ τεσσαρακονθήμερο μνημόσυνο τοῦ γέροντα, αἰσθανθήκαμε ἄρρητη εὐωδία στὸ μοναστήρι σὲ ὅλο τὸν τόπο.

Προβλέπει τὴν κοίμησή του

Κ.Δ. — Ρ/Σ τῆς Ἐκκλησίας (3/5/2004): Ὁ γέροντας ἔλεγε σὲ πνευματικά του παιδιά προβλέποντας τὸ τέλος του: «ὅταν μαντρωθεῖ παιδιά μου τὸ μοναστήρι, καὶ χάσω τὸ φῶς μου, θὰ μετρῶ μέρες». Περίπου 2 ἐβδομάδες προτοῦ κοιμηθεῖ «μαντρώθηκε» τὸ μοναστήρι καὶ ἔχασε τὸ φῶς του.

Ένας αδελφός είπε — Ο γέροντας λίγες εβδομάδες προτού κοιμηθεῖ, καλοῦσε με ἐπιμονή στο μοναστήρι τὰ πνευματικά του παιδιά, γιὰ νὰ τὰ δεῖ.

Γ — Ἐπισκέφθηκα τὸν γέροντα στο νοσοκομεῖο, λίγο πρὶν κοιμηθεῖ, καὶ μοῦ εἶπε: «νὰ φτιάξετε πολὺ φαί, γιὰτὶ αὔριο θὰ ἔχουμε κόσμος πολὺ».

Ὅποτε με θέλετε ἐγὼ θὰ εἶμαι δίπλα σας

Γ — Μᾶς εἶπε ὁ γέροντας: θὰ φύγω, ἔχω πολλὰ προβλήματα υἱείας. Καὶ τοῦ εἶπαμε, καὶ ἐμεῖς τί θὰ κάνουμε γέροντα ποῦ σὲ ἔχουμε ἀνάγκη, στήριγμά μας; Καὶ μᾶς εἶπε, **ὅποτε με θέλετε ἐγὼ θὰ εἶμαι δίπλα σας**.

Δ — Μοῦ εἶπε ὁ γέροντας, κάποια στιγμή θὰ πεθάνω. Καὶ νὰ πεθάνω, ἐγὼ θὰ σὲ ἀκούω, ἐσὺ νὰ μοῦ μιλάς. Ἐσὺ ὅταν θές κάτι νὰ μοῦ ζητήσεις θὰ μοῦ τὸ ζητᾶς, καὶ ἐγὼ θὰ σὲ ἀκούω.

Προορατικός – Διορατικός

Μαρτυρίες

Α — Τὸ 2011 στὴν ἐορτὴ τοῦ Ἁγίου Εὐδοκίμου, μετὰ τὴν θεία λειτουργία (περίπου 6 ἄτομα) πήγαμε στο μνήμα τοῦ μακαριστοῦ γέροντα. Ἔβαλαν λάδι καὶ λουμίνι καὶ ἐψάχναμε ὅλοι γιὰ ἀναπτῆρα ἢ σπύρτα. Ἀναπτῆρα εἶχε μόνο μιὰ κοπέλα ἢ ὁποῖα μόλις ἀναψε τὸ καντήλι μᾶς εἶπε: εἶχα τηλεφωνήσει στὸν γέροντα ὅταν ἦταν στο νοσοκομεῖο στο Νάυπλιο (ἐργαζόμουν τότε στὴν Βόρειο Ἑλλάδα) «γέροντα νὰ ἔρθω νὰ πάρω τὴν εὐχή σου»; Ὁ γέροντας μοῦ εἶπε, τώρα παιδί μου ξέρω ὅτι δὲν μπορεῖς νὰ ἔρθεις (ὁ γέρο-

ντας ἦταν στὸ νοσοκομεῖο τό 2004), ὅταν ὅμως θὰ ἔρθεις στὸ μοναστήρι, ἐσὺ θὰ ἀνάψεις τὸ καντήλι στὸ μνημα μου. Τὴν εὐχή του νὰ ἔχουμε.

Π — Εἶχαμε πάει μὲ τὸν γέροντα νὰ ἀγοράσουμε κάποια πράγματα. Καὶ ἔρχεται ἓνας ἐργάτης νὰ τὸν χαιρετίσει, καὶ τοῦ εἶπε ὁ γέροντας: Ἐσὺ κάνεις δύο ἁμαρτίες, μία μικρὴ καὶ μία μεγάλη. Ἡ μία ὅτι δὲν ἔρχεσαι στὸ μοναστήρι, καὶ ἡ ἄλλη ὅτι πᾶς καὶ κοιμᾶσαι μὲ παντρεμμένη. Ὁ ἐργάτης δὲν ἔβγαλε ἄχνα.

Γ' — Ἦταν τέλος καλοκαιριοῦ τοῦ 1998, καὶ συζητάγαμε γιὰ τὸν Ὀκτώβριο πού θὰ πηγαινε ὁ παππούλης μὲ ἄλλους Ἱεροσόλυμα. Τοῦ λέω παππούλη, βάλε καὶ μένα, θὰ ἔρθω καὶ ἐγώ! Καὶ μοῦ ἀπάντησε: Ἐσὺ δὲν θὰ μπορεῖς νὰ ἔρθεις, γιατί θὰ εἶσαι ἔγκυος! Καὶ ὄντως ἀρχὲς Ὀκτωβρίου ἔμεινα ἔγκυος στὸ πρῶτο μου παιδί.

Π — Κάποιο πνευματικὸ παιδί τοῦ γέροντά μου ἔφερε μαζί του ἓναν φίλο του. Ὁ γέροντας πιάνοντάς του ἀπλὰ τὸ χέρι του (στὸν καρπό) τοῦ εἶπε μερικὲς ἁμαρτίες του, καὶ τὸ παιδί ἀπαντοῦσε καταφατικά.

Ε' — Στὴν δουλειὰ ὁ ἐκτυπωτὴς παρουσίαζε προβλήματα. Ἀφοῦ νευρίασα τὸν χτύπησα τὸν ἐκτυπωτὴ καὶ τὸν χάλασα. Ὅταν πῆγα στὸ μοναστήρι χωρὶς νὰ πῶ τίποτα στὸν γέροντα γιὰ τὸ περιστατικό, μοῦ λέει: «τί σοῦ ἔφταιγε τὸ μηχανήμα;»

Δ' — Ὅταν ἦμουν μικρὸς πηγαίναμε σὲ μιὰ δουλειὰ μὲ τὸν γέροντα καὶ τὸν πατέρα μου, καὶ λέει ὁ γέροντας: Ἐσύ «Δ» θὰ γίνεις στρατιωτικός, θὰ φτάσεις μέχρι τὸν τάδε βαθμό. Καὶ ὄντως ἔγινα στρατιωτικός μετὰ ἀπὸ χρόνια.

Α — Γιὰ κάποιο διάστημα ὅταν πηγαινα στὸ μοναστήρι, μοῦ ἔλεγε ὁ γέροντας «μὲ τί ἦρθες;», καὶ ἀπαντοῦσα: «Μὲ τὸ αὐτοκίνητο, γέροντα». «Πᾶμε νὰ μοῦ τὸ δείξεις» μοῦ ἔλεγε, καὶ πηγαίναμε στὸ αὐτοκίνητο καὶ τὸ σταύρωνε ὁ γέροντας. Αὐτὸ συνέβη

ἀρκετὲς φορές. Ἀργότερα τρακάρησα στὸ σημεῖο ποὺ σταύρωνε ὁ γέροντας, ἀλλὰ εὐτυχῶς μὲ μικροζημιές καὶ χωρὶς νὰ πάθω τίποτα.

Φωτογραφία τοῦ γέροντα (νεώτερος) ἀπὸ κάδρο τῆς Μονῆς.

Έ — Ἦμασταν στὴν Ἀθήνα καὶ τρακάρουμε μὲ τὸ αὐτοκίνητο, εὐτυχῶς χωρὶς νὰ πάθουμε κάτι, καὶ μᾶς πληρώσανε καὶ τὴν ζημιά. Ὁ γέροντας εἶχε πάρει στὸ σπίτι μας τηλέφωνο, καὶ ρώτησε τὴν μητέρα μας τὰ παιδιά ποὺ εἶναι. Ὅταν γυρίσαμε σπίτι παίρνουμε τηλέφωνο τὸν γέροντα, καὶ τοῦ εἶπαμε ὅτι τρακάρουμε, καὶ μᾶς εἶπε, τὸ ξέρω, εἴσαστε καλά; Εἶχα μιὰ πληροφορία καὶ γιὰ αὐτὸ ἤθελα νὰ μάθω ὅτι εἴστε καλά.

Κ.Δ. — Ρ/Σ τῆς Ἐκκλησίας (2004) — ἦταν διορατικός, γιατί νὰ τὸ κρύψουμε τὸ ξέρουν ὅλοι, καὶ ὅλα τὰ πνευματικοπαῖδια του κάτω ἀπὸ τὸ πετραχεῖλι ἔχουνε νὰ ποῦν... ἔλεγε παιδί μου αὐτό πρέπει νὰ κάνεις κάν'το καὶ θά δεῖς, καὶ πραγματικά ἔλυνε προβλήματα χιλιάδων ἀνθρώπων ὅπως καὶ τὰ δικά μου.

Γ' — Μιὰ μέρα μοῦ κλέψανε τὸ καινούργιο αὐτοκίνητό μου. Παίρνω τὸν παππούλη τηλέφωνο κλαίγοντας: Παππούλη μοῦ πήραν τὸ αὐτοκίνητο, καὶ μοῦ λέει (χωρὶς καθόλου νὰ ἀνησυχήσει γιὰ τὸ αὐτοκίνητο): Μὴ φοβᾶσαι θὰ τὸ βρεῖς τὸ αὐτοκίνητο, τὸ φυλάει ὁ Ἅγιος (ἐννοοῦσε ὁ Ἅγιος Σώζων, ποὺ εἶναι καὶ εὐεργέτης μου), γιὰ πές μου πῶς πάει ἡ δουλειά σου; Ἐγὼ ἐπέμενα: Παππούλη μοῦ πήραν τὸ αὐτοκίνητο, καὶ ἐσὺ μοῦ λές πῶς πάει ἡ δουλειά; Καὶ μοῦ ξανὰ λέει: Ἄς'το αὐτοκίνητο, θὰ τὸ βρεῖς, σοῦ εἶπα τὸ φυλάει ὁ Ἅγιος. Γιὰ τὴν δουλειά πές μου. Τὴν ἐπομένη, βρέθηκε τὸ αὐτοκίνητό μου ὅχι πολὺ μακριὰ ἀπὸ τὸ σπίτι μου, ξεκλείδωτο, καὶ δὲν ἔλειπε τίποτε ἀπὸ μέσα.

Χ — Ὁ γέροντας μίλαγε στὸ τηλέφωνο μπροστά μας. Σὲ κάποια στιγμή λέει, ἐντάξει κλεῖσε τώρα, ἀλλὰ συνεχίσανε νὰ τοῦ μιλάνε, καὶ ὁ γέροντας: «κλεῖσε τώρα, μὲ παίρνουν τηλέφωνο ἀπὸ Ἀμερική!». Τὸ κλείνει τὸ τηλέφωνο ὁ γέροντας, καὶ ἀμέσως χτυπάει τὸ τηλέφωνο, καὶ τὸ σηκώνει: «Ἐλα Χριστίνα» (ἦταν μιὰ πνευματικὴ του κόρη ἀπὸ τὴν Ἀμερική)!

Χ' — Τὸ τηλέφωνο χτύπαγε συνέχεια, ἀλλὰ μερικὲς φορές ἔλεγε ὁ γέροντας: «αὐτὸς εἶναι ὁ Παναγιώτης». Καὶ ὄντως ὁ Παναγιώτης ἦταν!

Π' — Πήραμε τὸ ἀεροπλάνο στὸ ἐξωτερικὸ νὰ πᾶμε σὲ μιὰ ἄλλη πόλη. Ἐξαιτίας ὅμως τῶν πολὺ κακῶν καιρικῶν συνθηκῶν, καὶ ἐνὼ κάναμε διαρκῶς κύκλους πάνω ἀπὸ τὸ ἀεροδρόμιο, τὸ ἀεροπλάνο δὲν μπορούσε νὰ προσγειωθεῖ. Ὁ γέροντας εἶπε «κομποσχοῖνι γρήγορα», καὶ συνέχισε «μὴ φοβᾶσαι· θὰ γυρίσουμε πίσω, καὶ θὰ ξαναέρθουμε ἐδῶ». Καὶ ὄντως ἔτσι ἔγινε.

Π — Πῆρα τηλέφωνο τὸν γέροντά μου, καὶ δὲνμίλαγα στὴν ἀρχὴ ἀλλὰ εἶχα χαμόγελα στὸ πρόσωπο, καὶ μοῦ λέει γιατί χαμογελᾷς; καὶ νομίζω χαμογέλασε.

Γ — Πῆγα ἔκανα ἐγχείρηση γιὰ νὰ βγάλω ἓναν ὄγκο πίσω στὴν πλάτη, καὶ μετὰ εἶχα λογισμοὺς ἂν μοῦ προξενήσει προβλήματα. Πάω στὸν γέροντα μετὰ ἀπὸ πολὺ καιρὸ καὶ χωρὶς νὰ τοῦ ἔχω πεῖ τίποτα γιὰ τὴν ἐγχείρηση, μὲ ἀκουμπάει ἀκριβῶς στὸ σημεῖο τῆς ἐγχείρησης λέγοντάς μου «μὴ φοβᾶσαι ἐδῶ δὲν ἔχεις τίποτα».

Π — Ἦμουν μακρυὰ καὶ γιὰ μεσημεριανὸ πῆρα καφέ καὶ δύο γλυκὰ νὰ φάω (δηλαδὴ ἄθλιο ὑποκατάστατο φαγητοῦ ἔφαγα). Ὅταν ἔφαγα τὰ γλυκὰ πῆρα τηλέφωνο τὸν γέροντά μου καὶ ἡ πρώτη του κουβέντα ἦταν: «τρῶς καλὰ ἐκεῖ πέρα;»

π. Ἡ. — Πηγαίναμε γιὰ τὸ μοναστήρι καὶ στὸ μέσον περίπου τῆς διαδρομῆς, καθίσαμε κάπου νὰ φᾶμε λίγο ἀπὸ τὸ φαγητό (γεμιστά) ποὺ εἶχαμε ἐτοιμάσει ἀπὸ τὸ σπίτι. Μόλις φθάσαμε μᾶς εἶπε ὁ γέροντας «καλῶς τοὺς ποὺ φάγατε καὶ γεμιστά»!

π. Ἡ. — Δύο γυναῖκες τσακώνονταν μπροστὰ στὸν γέροντα, καὶ ἐκεῖνος δὲν μιλοῦσε καθόλου. Ὅταν ἔφυγαν οἱ γυναῖκες, ρώτησα τὸν γέροντα γιατί τὶς ἄφησε νὰ τσακώνονταν; Καὶ εἶπε ὁ

γέροντας, καλύτερα πού τσακωθήκανε ἐδὼ μπροστά μου, γιατί ἂν τσακώνονταν στὰ σπίτια τους θὰ σκοτωνόντουσαν.

Γ — Μιὰ φορὰ πήγαμε στὸ μοναστήρι ἓνα ζευγάρι πού δὲν πίστευε, ἀλλὰ ἦρθε ἀπὸ περιέργεια. Ἀφοῦ καθήσαμε, καὶ τοὺς μιλοῦσε ὁ γέροντας, μετὰ φεύγοντας τοῦ λένε «Γέροντά μου θὰ ξανάρθουμε». Καὶ τοὺς εἶπε ὁ γέροντας· «Ἐσεῖς δὲν πρόκειται νὰ ξαναπατήσετε ἐδὼ σὲ αὐτὸ τὸ μοναστήρι, διότι δὲν πιστεύετε». Αὐτοί: «ὄχι Γέροντα θὰ ξανάρθουμε». Ποτὲ δὲν ξαναήρθανε.

Ἕνας ἀδελφός εἶπε — Ἀποφάσισα κάποια φορὰ χωρὶς νὰ τὸ πῶ στὸν γέροντα (ὄχι κρυφά, ἀλλὰ δὲν μοῦ πέρασε ὁ λογισμὸς νὰ τὸν ρωτήσω) νὰ κάνω ἀσιτία καὶ ἀποχή ἀπὸ νερό. Στὴν μιάμιση μέρα εἶχα φοβερὸ πονοκέφαλο, καὶ «σουβλιές» περνοῦσαν τὸ κεφάλι μου. Ἐντρομος προσπαθοῦσα νὰ βρῶ τὸν γέροντα στὸ τηλέφωνο. Ὅταν τὸν βρῆκα καὶ τοῦ εἶπα ὅτι ἔχω φοβερὸ πονοκέφαλο, μὲ ρωτάει: Τί ἔφαγες; Τίποτα, τοῦ ἀπαντῶ. Νὰ τρῶς, μοῦ λέει.

Γ — Κάποια μέρα ἦρθαν στὸ μοναστήρι ἀπὸ τὸ Ἄργος δύο ἄνθρωποι. Μπῆκαν μέσα καὶ προσκύνησαν. Τοὺς εἶδε ὁ γέροντας, καὶ τοῦ λένε: «Γέροντα, τὴν εὐχή σου». Καὶ λέει στὸν ἓνα ὁ γέροντας: «μὴ φοβᾶσαι, ἐκεῖ πού πᾶς θὰ ἔχεις καλὰ ἀποτελέσματα, θὰ ἔρθεις πάλι νὰ πάρεις εὐλογία ἀπὸ τὸν Ἅγιο». Τοῦ λέει: «Γέροντα, ξέρεις πού πάω;». Καὶ ὁ γέροντας· «Ξέρω, ἀλλὰ θὰ πᾶς καὶ θὰ ἔχεις καλὰ ἀποτελέσματα καὶ θὰ ξανάρθεις ἐδῶ». Πήγαινε στὸ δικαστήριο ὁ ἄνθρωπος γιὰ διάφορα προβλήματα, καὶ ὄντως λυθήκανε τὰ προβλήματά του καὶ κάθε φορὰ πού πήγαινα στὸ μοναστήρι τὸν ἔβλεπα ἐκεῖ, καὶ ἔλεγε γιὰ τὸν γέροντα: «Μὲ ἔσωσε».

Π — Καθόμασταν μὲ τὸν γέροντα, καὶ ὅταν ἓνα πνευματικό του παιδί χρειάστηκε νὰ φύγει, λέει ὁ γέροντας ἀφοῦ ἔφυγε: Ὁ «τάδε» εἶναι ἀγγελοῦδι.

Ὁ γέροντας ἐν ὥρᾳ ἀκολουθίας ἐν ἔτει ,βγ´ (2003).

Ένας ἀδελφός εἶπε — Ὅταν ἦμουν φοιτητής, δὲν χτύπησα μερικὰ εἰσητήρια στὶς Συγκοινωνίες. Μετὰ ἀπὸ ἐννέα χρόνια μοῦ σπάσανε τὸ αὐτοκίνητο καὶ μοῦ κλέψανε τὸ σύγχρονο ράδιο ποὺ εἶχα. Τὸ ἴδιο βράδυ καθὼς ἦμουν στενοχωρημένος, αὐτόματα, μοῦ ἦρθε ἡ ἐνθύμιση τῶν εἰσητηρίων. Ρωτάω τὸν γέροντά μου, ἀπὸ αὐτὸ μοῦ κλέψανε τὸ ράδιο; Καὶ μοῦ ἀπάντησε «ναί».

Γ' — Ρωτοῦσα τὸν γέροντα: Νὰ κάνω κάτι γέροντα στὴν δουλειά; Θὰ δοῦμε, μοῦ ἀπαντοῦσε. Τὸν ρώταγα συνέχεια καὶ ὅλο μοῦ ἔλεγε θὰ δοῦμε. Τελικὰ ἔκανα αὐτὸ ποὺ σκεφτόμουν, καὶ μπῆκα σὲ μεγάλη χρέη στὴ δουλειά. Πάω στὸν γέροντα, καὶ μοῦ εἶπε γιατί τὸ ἔκανες, ἀφοῦ σοῦ ἔλεγα νὰ περιμένεις. Πήγαινε τώρα νὰ τὰ πεῖς μὲ τὸν Ἅγιο (Σώστη).

π. Ἡ. — Ὅταν ἦμουν ἀκόμη λαϊκός, προτοῦ κἂν ἐκδηλώσω ἐπιθυμία νὰ γίνω ἱερέας, σὲ μιὰ ἐορτὴ τοῦ Ἀγίου Σώζοντος, ἔφτιαξε ὁ γέροντας τραπέζι σὲ ὅλους τοὺς προσκυνητές. Ἦρθε ὁ γέροντας κοντά μου καὶ μοῦ λέει: «φάε παπα-Ἡλία»!

π. Ἡ. — Περάσανε δύο φίλοι ἀπὸ περιέργεια ἀπὸ τὸν Ἅγιο Σώζοντα καὶ βρῆκαν ἐκεῖ τὸν γέροντα. Στὸν ἕνα ὁ γέροντας τοῦ εἶπε ὅλον τὸν πρότερο βίο, καὶ αὐτὸ στάθηκε ἀφορμὴ νὰ πάρει ὁ Χριστιανὸς ἐκεῖνος στροφὴ πρὸς τὸν Θεό, καὶ ἔκτοτε ἐρχόταν τακτικὰ στὸν γέροντα. Ὁ ἴδιος ὁ Χριστιανὸς μᾶς τὸ ἀνέφερε.

Προβλέπει τὴν κοίμηση ἀνθρώπων

Γ — Ἐναν γνωστό μου τὸν πήγανε σὲ κορυφαῖο ἰδιωτικὸ νοσοκομεῖο στὴν Ἀθήνα, μὲ ὄγκο, καρκίνο στὸ κεφάλι. Οἱ γιατροὶ εἶπαν ἂν τὸν ἀνοίξουν θὰ πεθάνει στὸ χειρουργεῖο, ἂν δὲν τὸν ἀνοίξουν θὰ πεθάνει μέσα σὲ δέκα μέρες. Φεύγουμε ἀπὸ τὸ νοσοκομεῖο καὶ πᾶμε κατευθείαν στὸν γέροντα. Καὶ εἶπε ὁ γέροντας: «Θὰ τὸν πάρετε ἀπὸ ἐκεῖ καὶ θὰ τὸν πᾶτε σὲ ἄλλο νοσοκομεῖο, θὰ τὸν ἐγχειρήσουν καὶ θὰ ζήσει». Πράγματι τοὺς εἶπα καὶ τὸν πήγανε σὲ ἄλλο (δημόσιο) νοσοκομεῖο καὶ βρέθηκε ἓνας γιατρὸς καὶ τὸν ἐγχείρησε. Ἐγὼ πίσω στὸν γέροντα. Γέροντα τί γίνεται; Τί θὰ κάνουμε; Καὶ μοῦ λέει ὁ γέροντας: «Θὰ ζήσει δυόμιση χρόνια, καὶ στὰ δυόμιση χρόνια θὰ πεθάνει, ἀλλὰ δὲν θὰ τὸ πείς σὲ κανένα». (Ἐγὼ τὸ εἶπα σὲ ἓναν, γιατί δὲν μπορούσα νὰ τὸ κρατήσω μέσα μου, καὶ ὁ γέροντας τὸ «ἔμαθε» καὶ μὲ ἐπέπληξε). Τελικὰ σὲ δυόμιση χρόνια πέθανε ὁ γνωστός μου, ὅπως εἶχε προεῖπει ὁ γέροντας.

Π' — Πήγαμε στὸν Ἁγ Σώστη νὰ κάνουμε τὴν Παράκληση τοῦ Ἀγίου Σώζοντος γιὰ δύο κορίτσια ποὺ εἶχαν καρκίνο. Στὸ τέλος ρωτάω τὸν γέροντα: «Γέροντα, τί εἶδατε;». Καὶ μοῦ εἶπε: «τὸ ἓνα θὰ πεθάνει, τὸ ἄλλο θὰ ζήσει». Μετὰ ἀπὸ λίγο καιρὸ πέθανε τὸ ἓνα κορίτσι.

Θὰ φτάσεις τόσα χρόνια

Π — Λέω στὸν γέροντά μου, νομίζω θὰ πεθάνω νέος. Καὶ μοῦ λέει: «θὰ φτάσεις τόσα χρόνια». Καὶ μοῦ εἶπε ἓνα ἀκριβὲς νούμερο.

Ε' — Ὁ παππούς μου ὅταν ἔφυγε ἀπὸ τὴν ζωὴ ἦταν 77 χρονῶν. Ρώτησα τὸν γέροντά μου γιὰ τὸν παππού μου, καὶ μοῦ εἶπε ὁ γέροντας: Ἐσὺ θὰ πᾶς, ὅσα χρόνια πῆγε αὐτὸς σὺν 10 παραπάνω.

Θέλω νὰ προσευχηθεῖς ὅσο πιὸ πολὺ μπορεῖς

Π — Ἦταν νὰ πάω σὲ ἓνα μοναστήρι, καὶ μοῦ εἶπε ὁ γέροντάς μου μέρες προτοῦ πάω, «θέλω νὰ προσευχηθεῖς ὅσο πιὸ πολὺ μπορεῖς». Τελικὰ στὸ μοναστήρι μοῦ ἐπιτέθηκε σφόδρα (φραστικῶς) ἓνας μοναχὸς κατὰ τοῦ ἁγίου γέροντός μου.

Π — Μετὰ ἀπὸ χρόνο θὰ πηγαινα σχετικὰ κοντὰ στὸ ἐν λόγῳ μοναστήρι γιὰ δουλειὰ καὶ εἶπα στὸν γέροντά μου: δὲν θέλω νὰ ξαναπάω στὸ (ἐν λόγῳ) μοναστήρι, ἀλλὰ ἐὰν ἐσεῖς θέλετε νὰ πάω. Καὶ μοῦ εἶπε: «νὰ πᾶς, παίρνεις εὐλογία ἀπὸ τὸν Θεό».

Ἄν κάνει καλὸ καιρὸ νὰ πᾶς

Π — Ἐλεγα στὸν γέροντά μου νὰ ἐπισκεφθῶ ἓνα συγκεκριμένο μοναστήρι; (ἦταν ἀρκετὲς ὥρες μακριά, καὶ μπορούσα νὰ πάω μόνο Σαββατοκύριακα λόγῳ δουλειᾶς). Καὶ μοῦ ἔλεγε ἂν κάνει καλὸ καιρὸ νὰ πᾶς! Καὶ ὁ «καιρὸς» ἔλεγε βροχὴ κάθε Σαββατοκύριακο γιὰ τοὺς ἐπόμενους 4 μῆνες!

Οὔτε ἓνα δίλημμα

Π — Ὁ γέροντάς μας, εἰδικὰ τὰ τελευταῖα χρόνια τῆς ζωῆς του, κατὰ γενικὴ ὁμολογία, εἶχε πολὺ φανερά τὰ χαρίσματα τῆς διοράσεως καὶ τῆς προοράσεως, καὶ ἔλυνε δύσκολα προβλήματα τῶν ἀνθρώπων προτείνοντας τὴν καλύτερη λύση (καὶ ὅποιος ἔκανε ὑπακοή, μόνο κερδισμένος ἔβγαινε). Ὅσο ζοῦσε ὁ γέροντάς μας δὲν εἶχα ποτὲ οὔτε ἓνα δίλημμα (νὰ κάνω αὐτὸ ἢ τὸ ἄλλο;) στὴν ζωή μου. Τὰ ἄφηνα στὸν γέροντα μὲ ὑπακοή, καὶ ἡ ἀπάντησή του (κρίνοντας μετὰ τὴν κοίμησή του, διότι ὅσο ζοῦσε ἡ ὑπακοή μοῦ ἔφτανε) ἦταν πάντοτε ἡ καλύτερη λύση.

Στὸν Τάφο τῆς Παναγίας (10/1998). Φωτογραφία τῆς Μονῆς.

Ἑμφανίσεις τῆς Παναγίας καὶ Ἁγίων

Ἑμφανίσεις τῆς Παναγίας

Γ — Ὅταν πήγανε τὸν γέροντα, μικρὸ παιδάκι δεκατριῶν ἐτῶν στὸ νοσοκομεῖο, στὴν κατοχή, χτυπημένο ἀπὸ τὴν νάρκη, εἶδε τὴν Παναγία ζωντανή σὲ ὄραμα καὶ τοῦ εἶπε ἐπὶ λέξει «ἐσὺ θὰ μὲ ὑπηρετήσεις». Καὶ ἔλεγε ὁ γέροντας, «ἐγὼ ἔχω δεῖ ὄραμα τὴν Παναγία, ἡ Παναγία μὲ κάλεσε».

Π' — Τὸν Ὀκτώβρη τοῦ 1992 πήγαμε προσκύνημα στὰ Ἱεροσόλυμα μιὰ ομάδα ἀπὸ 33 ἄτομα. Ὁ γέροντας κάποια στιγμή μᾶς εἶπε «τώρα θὰ πᾶμε στῆς Παναγίας τὸν Τάφο». Κάποια στιγμή μέσα στὸν Τάφο τῆς Παναγίας, τὸ βλέμμα τοῦ γέροντα ἄλλαξε σὰν κάτι νὰ «ἔβλεπε». Ἐγὼ μετὰ τοῦ λέω: «Γέροντα τί εἶδατε; Θὰ μοῦ πεῖτε τί εἶδατε». Καὶ ὁ γέροντας: «**Εἶδα τὴν Παναγία ὄρθια μὲ τὰ χέρια Τῆς πάνω ἀνοιχτὰ καὶ μοῦ εἶπε 3 φορές: Προσεύχου, Εὐδόκιμε, προσεύχου**».

Γ — Ὁ γέροντας εἶχε κάνει πολλές γεωτρήσεις μὲ γεωτρύπανο γιὰ νὰ βρεῖ νερὸ στὸ μοναστήρι του. Καὶ δὲν ἔβρισκε τίποτα. Ἐνα ἀπόγευμα ποὺ πήγαμε μὲ τὴν σύζυγό μου νὰ τὸν ἐπισκεφθοῦμε βλέπω πάλι μέσα τὸ γεωτρύπανο, καὶ τοῦ λέω: «Γέροντα πάλι; Θὰ τὸ κάνεις σουρωτήρι τὸ χωράφι, ἀφοῦ δὲν ἔχει νερό». Καὶ μοῦ ἀπαντάει: «**Αὔριο θὰ βρῶ νερό**». Μετὰ ποὺ καθήσαμε στὸ τραπέζι μοῦ λέει: «**Εἶδα τὴν Παναγία, καὶ μοῦ εἶπε θὰ πάω νὰ χτυπήσω ἐκεῖ πάνω καὶ θὰ βρῶ νερό. Μοῦ ὑπέδειξε τὸ μέρος**». Τὴν ἄλλη

μέρα πάω πάλι στὸ μοναστήρι, ποτάμι νερό⁷! Καὶ μοῦ εἶπε ὁ γέροντας: «Βλέπεις; Πήγαινε νὰ δοξάσεις τὴν Παναγία! Πήγαινε μέσα νὰ προσευχηθεῖς γιατί δὲν μὲ πίστεψες».

π. Ἡ. — *(Προστασία τῆς Παναγίας)* Εἶχε πάει ἓνας δαιμονισμένος στὸν γέροντα καὶ τοῦ εἶπε: τί νὰ σοῦ κάνω, ποὺ ἔχεις τὴν Παναγία καὶ σὲ προστατεύει, ἄλλιῶς θὰ σοῦ ἔλεγα ἐγώ!

Εἰκὼν τῆς Παναγίας Γλυκοφιλούσης ἐκ τοῦ Ἱεροῦ τοῦ Καθολικοῦ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς (2000).

⁷ Π — Αὐτὸ μοῦ τὸ ἐπιβεβαίωσε τό 2019 καὶ ὁ γεωτρυπανιστὴς ποὺ ἔκανε τὴν γεώτρηση, λέγοντας μου ὅτι βρῆκαν πολὺ νερό, καὶ μάλιστα στὴν γύρω περιοχὴ κανένας δὲν εἶχε βρεῖ νερό.

Τὸ ἐξωκκλήσι τοῦ Ἁγίου Σώζοντος στὰ Δερβενάκια (2012).

Ἡ ἐκκλησία τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου (2003).

Εἰκὼν ἐκ προσκυνηταρίου τοῦ Καθολικοῦ τῆς Μονῆς μετὸν Ἅγιο Κυπριανό, τὴν Ἀγία Ἰουστίνη καὶ τὸν Ἅγιο Σώζοντα (ἀριστερά), 2002.

Ὁ Ἅγιος Σάββας ὁ ἐν Καλύμνῳ (ἀγιογραφία τῆς Μονῆς)

Ἑμφανίσεις Ἀγίων

Ἐ — Μοῦ εἶπε ὁ γέροντας: «Τὸν κουβεντιάζω τὸν Ἅγιο Σάββα. Τῆς Καλύμνου, ὅχι τῶν Ἱεροσολύμων. Ἐγὼ τὸν ἔχω φίλο. Τὰ λέμε».

Ἐ — Ὁ γέροντας εἶχε ἐτοιμάσει τὴν ἐκκλησία τοῦ Ἁγίου Σώζοντος ἀνήμερα τοῦ Ἁγίου γιὰ νὰ κάνει τὴν Ἀκολουθία. Βλέποντας ὅτι δὲν εἶχε ἔρθει κανένας τὸ πρωί, τὸν πῆραν τὰ κλάματα καὶ εἶπε: «Ἐλα Ἅγιε μου Σώστη νὰ κάνουμε μαζὶ τὴν Ἀκολουθία». Καὶ ἦρθε ὁ Ἅγιος Σώστης!

Π' — Ὁ γέροντας μὲ τὸ ἓνα μάτι ὁδηγοῦσε πολὺ δύσκολα τὴ νύχτα. Μιὰ μέρα ἦρθε σπίτι μου μὲ τὸ αὐτοκίνητό του ἐνῶ εἶχε μπεῖ ὁ ἥλιος. Τοῦ λέω γέροντα πῶς ὁδηγᾶτε τὴν νύχτα ποὺ δὲν μπορείτε; Καὶ μοῦ εἶπε, μὲ συνόδευσε ὁ Ἅγιος Σώζων μέχρι ἐδῶ μοῦ εἶπε εἶσαι ἀσφαλῆς τώρα, καὶ ἔφυγε.

Π — Ρώτησα τὸν γέροντά μου: Ἐχετε δεῖ τὸν γέροντά σας; (εἶχε κοιμηθεῖ ὁ γέροντάς του). Ναὶ μοῦ λέει, τρεῖς φορές. Ξανὰ ἐρωτῶ: Στὸν ὕπνο σας; Στὸν ξύπνιο μου, μοῦ ἀπάντησε.

Ὁ Ἅγιος Νεκτάριος
(φωτογραφία τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου στὴν Αἴγινα)

Α' — Όταν χτίζαμε τὸ ἐκκλησάκι τοῦ Ἀγίου Νεκταρίου, ἤμουν στὸ μοναστήρι καὶ βλέπω στὸ ὄνειρό μου ὅτι ἐρχόταν ἓνας Δεσπότης καὶ ἔτρεξα (στὸ ὄνειρο) καὶ λέω στὸν γέροντα ὁ Δεσπότης ἐρχεται! Τὸ πρωῒ, τὸ λέω στὸν γέροντα καὶ μοῦ λέει: «'Α'», ἀφοῦ χτίζουμε τὸ σπίτι του, ἦρθε νὰ τὸ δεῖ!»

Π' — Μοῦ διηγήθηκε ὁ γέροντας: Εἶχα πάει ἐπίσκεψη στὸν Ἅγιο Νεκτάριο στὴν Αἴγινα νὰ προσκυνήσω, καὶ μοῦ εἶπε ἡ γερόντισσα «νὰ κοιμηθεῖτε ἐδῶ ἀπόψε». Καὶ τῆς εἶπα θὰ ἤθελα νὰ μείνω στὸ δωμάτιο τοῦ Ἀγίου Νεκταρίου. Τὸ βράδυ, ἐνῶ καθόμουν στὸ κρεβάτι τοῦ Ἀγίου καὶ ἔκανα τὴν Παράκλησή του, ἀκούω περπατήματα ἀπὸ βαθιά, καὶ ἐρχόταν ὁ Ἅγιος Νεκτάριος μὲ τὶς παντόφλες του σιγά σιγά, καὶ μοῦ εἶπε: «Εὐδόκιμε, ἦρθα νὰ σὲ δῶ, καὶ σὲ εὐχαριστῶ πὺν ἦρθες» καὶ ἐξαφανίστηκε.

Ἐξωτερικὴ τῆς ἐκκλησίας τοῦ Ἀγίου Νεκταρίου
(2003)

Ὁ π. Πατάπιος Δρούζας (11/2/1932 - 29/7/2020)
(φωτογραφία ἀπὸ τὸ orthodoxia.info, 2020).

Ἑμφανίσεις τοῦ Γέροντα

Ἑμφανίσεις του σὲ ὄνειρα

π. Π. Δ. — Τό 1960 (εὐρισκόμενος στήν Βηρυττό) βλέπω μετὰ τὸ μεσημέρι σὲ ὄνειρο τὸν π. Εὐδόκιμο νὰ μὲ καλεῖ νὰ τὸν συναντήσω (ἐκείνη τὴν ἡμέρα εἶχα γίνει ἀρχιμανδρίτης). Πηγαίνω τὴν ἴδια ἡμέρα στὸ λιμάνι, καὶ βρῆκα τὸν π. Εὐδόκιμο ποὺ ἀφίχθη ἐκείνη τὴν ἡμέρα ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα!

Γ' — Τό 2004 βλέπω τὸν γέροντα, στὸ ὄνειρό μου, σὲ ἓνα ἀνοιχτὸ χῶρο στὸ μοναστήρι του, νὰ κάθεται μαζί μὲ μερικά πνευματικά του παιδιά καὶ νὰ μοῦ λέει ταπεινὰ καὶ ἡρεμα: «Γ' ἔλα καὶ σὺ ἐδῶ παιδί μου!». Μετὰ ἀπὸ περίπου 10 ἡμέρες μὲ παίρνει τηλέφωνο μιὰ φίλη μου καὶ μοῦ λέει ἔφυγε ὁ γέροντας! Πότε ἔγινε τὴν ρωτῶ; Καὶ μοῦ ἀπάντησε ὅτι ὁ γέροντας κοιμήθηκε πρὸ περίπου 10 ἡμερῶν!

Ε' — Μᾶς εἶχε πεῖ ὁ γέροντας, ὅποτε μὲ θέλετε ἐγὼ θὰ εἶμαι δίπλα σας. Μετὰ τὴν κοίμησή του, μᾶς συνέβη ἓνα θέμα, καὶ εἶπα στὸν σύζυγό μου: Ποὺ εἶναι τώρα ὁ γέροντας ποὺ τὸν θέλουμε καὶ τὸν ἔχουμε ἀνάγκη! Τὴν ἴδια νύχτα ὁ σύζυγός μου εἶδε ὄνειρο τὸν γέροντα ποὺ ἐρχόταν στὸ σπίτι μας!

Ἑμφανίσεις του μετὰ τὴν κοίμησή του

Π — Μοῦ εἶπε ὁ π. τάδε, πνευματικό παιδί τοῦ γέροντα, ὅταν τὸν ἐρώτησα ἂν ἔχει «δεῖ» τὸν γεροντά μας μετὰ τὴν κοίμησίν του, ὅτι τοῦ ἐμφανίστηκε ὁ γέροντας μὲ πλήρη τὴν ἱερατικὴ στολὴ συλλειτουργῶν ἀφώνως ἐπὶ τῆς Ἀγίας Τραπέζης ἐν ὥρᾳ τῆς Θείας Λειτουργίας.

Π — Μοῦ εἶπε ἓνας ἄλλος πάτερ, πού εὐλαβεῖται πολὺ τὸν γέροντά μας καὶ τὸν εἶχε γνωρίσει ἐν ζωῇ, ὅταν τοῦ εἶπα γιὰ τὴν ἀνωτέρω ἐμφάνιση τοῦ γέροντα, ὅτι καὶ σὲ αὐτὸν ἦρθε καὶ συλλειτουργήσε «ἀφώνως» ὁ γέροντάς μας.

Π — Γνωρίζω καὶ γιὰ μιὰ ἄλλη (τρίτη) ἐμφάνιση τοῦ γέροντα, πάλι στὴν Ἀγία Τράπεζα σὲ ἄλλον ἱερέα, ἀπὸ διήγηση πνευματικοῦ μου ἀδελφοῦ.

Μαρτυρίες Μοναχῶν γιὰ τὸν γέροντα

Α — Περίπου τὸ 2008 ἦμουν μὲ ἓνα φίλο στὸ Ἅγιον Ὄρος. Κοντὰ στὴν Μονὴ Κουτλουμουσίου σὲ μιὰ καλύβη (Κελλί Ὁσίου Χριστοδούλου, Μονῆς Κουτλουμουσίου) εἶναι ὁ Γέροντας Γαβριήλ τὸν ὁποῖον ἐπισκεφθήκαμε. Ἀπὸ πού εἶστε παιδιά; Γέροντα ἀπὸ Ζάκυνθο καὶ ὁ φίλος μου ἀπὸ ἓνα χωριὸ τῆς Κορινθίας πού λέγεται Χιλιομόδι. Καὶ ὁ γέροντας Γαβριήλ: Μετὰ τὸ Χιλιομόδι εἶναι ἓνα χωριὸ ὁ Ἅγιος Βασίλειος, πιο πέρα εἶναι τὰ Δερβενάκια, ἐκεῖ κοντὰ εἶναι ἓνα μικρὸ μοναστήρι πού τὸ ἔφτιαξε ἓνας ἱερομόναχος πού τώρα ἔχει κοιμηθεῖ, ὀνόματι Εὐδόκιμος. Αὐτὸς παιδιά νὰ ξέρετε ὅτι ἦταν σὲ μεγάλα μέτρα ἀγιότητος⁸.

Γ — Πήγαινε μιὰ κυρία στὸ μοναστήρι τοῦ Ἀγίου Ἐφραῖμ στὴν Νέα Μάκρη, καὶ τῆς λέει ἡ γερόντισσα Μακαρία πού βρῆκε τὸν Ἅγιο Ἐφραῖμ (ζοῦσε, τὴν πρόλαβα καὶ ἐγώ): «Κορίτσι μου γιατί ἔρχεσαι ἐδὼ πέρα; Ἔχετε στὴν Κόρινθο τρεῖς πολὺ φωτισμένους ἀνθρώπους. Ἔχετε τὸν γέροντα Εὐδόκιμο στὰ Δερβενάκια,

⁸ Αὐτὴν τὴν μαρτυρία τὴν ἔδωσε ὁ γέροντας Γαβριήλ, ἀνεξάρτητα σὲ ἄλλες χρονικὲς στιγμές, καὶ σὲ ἓναν γνωστό μου ἱερέα, καὶ σὲ ἓνα ἄλλο πνευματικὸ παιδί τοῦ γέροντά μας.

τὸν γέροντα Προκόπιο⁴ πέρα, καὶ τὸν παπα-Φάνη στὸν Ἄσσο τὸν ἱερέα⁹. Νὰ πηγαίνεις ἐκεῖ, αὐτοὶ εἶναι πολὺ φωτισμένοι καὶ θὰ σὲ καθοδηγήσουν». Καὶ ἔτσι αὐτὴ ἡ κοπέλα μᾶς βρῆκε καὶ τὴν πήγαμε στὸν γέροντα.

Ἡ γερόντισσα Μακαρία (Ι.Μ. Ἀγίου Ἐφραίμ Νέας Μάκρης)

Π — Μοῦ εἶπε ἡ γερόντισσα Χρυσοστόμη¹⁰ ὅτι πῆρε εὐχὴ ἀπὸ τὸν γέροντα ποὺ ἦταν στὸ κελλί του νὰ πάει νὰ ανάψει τὰ καντήλια τοῦ Ναοῦ, καὶ ὅταν (ἀμέσως) πῆγε στὸν Ναὸ τὸν εἶδε νὰ δέεται στὴν εἰκόνα τῆς Παναγίας (τοῦ Ναοῦ).

⁹ Καὶ οἱ τρεῖς ἔχουν πλέον κοιμηθεῖ.

¹⁰ Ἦταν ἡ ἀδελφὴ τοῦ γέροντα. Μερικοὶ λένε ὅτι εἶχε μόνο «ῥασοευχή». Ὁ γέροντας ὅταν ζοῦσε τὴν ἀποκαλοῦσε γερόντισσα στὸ μοναστήρι.

Π — Πῆρα τό 2004 τηλέφωνο τὸν (μακαριστὸ πλέον) γέροντα Μάρκο Μανώλη (χωρὶς νὰ τὸν ξέρω, ἀπλὰ ὁ γέροντάς μου μοῦ εἶχε μιλήσει γιὰ αὐτόν) γιὰ νὰ τοῦ πῶ ὅτι κοιμήθηκε ὁ γέροντάς μου καὶ νὰ γράψουν κάτι γιὰ αὐτὸν στὸν Ὁρθόδοξο Τύπο. Μόλις τοῦ εἶπα ὅτι κοιμήθηκε ὁ γέροντάς μου Εὐδόκιμος ἀπὸ τὴν Κόρινθο, ἄκουσα νὰ λέει: «Πωωωωώ! Τὶ λές τώρα; Πῶς ἔγινε;».

Π — Μία ἐβδομάδα πρὶν κοιμηθεῖ ὁ γέροντας Νεκτάριος Μαρμαρινὸς (καὶ πρῶτος πνευματικός μου μετὰ τὴν κοίμηση τοῦ γέροντά μου), τὸν ἐπισκέφθηκα καὶ τοῦ πῆγα τὸ βιβλίο γιὰ τὸν γέροντα, καὶ ἀφοῦ τὸ εἶδε εἶπε: συγχαρητήρια.

Ὁ γέροντας Νεκτάριος Μαρμαρινός (2008)

Πάλη με τὸν διάβολο

Π' — Ἀνέβηκα νὰ βάλω κάτι κουρτίνες στὸ σπίτι μου, καὶ ἔπεσα καὶ χτύπησα πολὺ ἄσχημα. Τὴν ἐπομένη ἔρχεται ὁ γέροντας σπίτι καί, χωρὶς νὰ τοῦ ἔχω πεῖ τίποτε, μοῦ λέει: «κόρη μου τί σοῦ ἔκανε ὁ μισόκαλος χθές;». Ἐκπληκτη τὸν ρωτῶ, ποὺ τὸ ξέρατε γέροντα; Καὶ ὁ γέροντας: Ἦμουν Ἀθήνα, με φοβέριζε, μοῦ χτύπαγε τὸ ξύλινο πόδι καὶ μοῦ ἔλεγε θὰ πάω στὴν «Π'», νὰ δεῖς τί θὰ τῆς κάνω! Καὶ ὁ γέροντας τοῦ εἶπε: Πρόσεξε μὴν τὴν πειράξεις ἀλλοίμονό σου.

Π' — Εἶχαμε πάει ἐπίσκεψη μετὸν γέροντα σὲ ἓνα πνευματικό του παιδί. Στὸ δωμάτιο ποὺ εἶχαν βάλει τὸν γέροντα νὰ κοιμηθεῖ, ἀκούγαμε πολὺ φασαρία ὅλη νύχτα. Τὸν ἀκούγαμε τὸν γέροντα νὰ λέει πολλὰς φορές: «Σὲ διατάζω στὸ ὄνομα τῆς Ἀγίας Τριάδος νὰ φύγεις ἀπὸ 'δῶ!». Τὸ πρωὶ τὸν ρωτήσαμε γιὰ τὸν θόρυβο καὶ μᾶς εἶπε: Εἶχα ἐπίσκεψη ἀπ' αὐτόν. Τό τί μοῦ ἔκανε δὲν περιγράφεται.

Μικρά Εἴσοδος (2003). Συλλειτουργώντας με τὸν π. Ἡλία.

Θεραπείες ανθρώπων

Θεραπεία ἀρρώστων καὶ δαιμονιζομένων

Π' — Ὁ γέροντας ἔκανε καλὰ μία κοπέλα τῆς ὁποῖας τῆς εἶχαν κάνει μάγια καὶ εἶχε δαιμονιστεῖ. Ἡ κοπέλα ὅταν δὲν ἦταν ὑπὸ τὴν ἐπήρρεια τοῦ δαίμονος μποροῦσε καὶ προσευχόταν. Ὁ γέροντας διέγνωσε (ἐβδομάδες πρὶν τοὺς δεῖ) ὅτι ὑπῆρχε καὶ ἄλλο πρόβλημα στὴν οἰκογένεια, καθὼς οἱ (ὀρθόδοξοι) γονεῖς τῆς εἶχαν παντρευτεῖ σὲ ἑτερόδοξη, ἥτοι αἰρετικὴ ἐκκλησία. Ὅταν ταξίδεψε κοντά τους (στὸ ἐξωτερικό), μὲ πολλὴ προσευχὴ τριῶν ἡμερῶν (μᾶς ἔλεγε ὁ γέροντας μὴ μιλάτε μόνο κομποσχοῖνι νὰ κάνετε), μετὰ ἀπὸ πολὺν ἀγῶνα καὶ δαιμονικὰ ἐμπόδια, ἐξομολογηθήκανε καὶ τοὺς πάντρεψε ὁ γέροντας ὀρθόδοξα (στὸ σπίτι τους). Μετὰ θὰ ἔκανε Εὐχέλαιο, καὶ Ἐξορκισμοὺς γιὰ νὰ φύγει τὸ δαιμόνιο ἀπὸ τὴν ταλαίπωρη κοπέλα. Κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ Εὐχελαίου, ὁ γέροντας μὲ ἓναν μεγάλο Σταυρὸ ποὺ εἶχε, σταύρωνε συνεχῶς τὴν κοπέλα (ποὺ τῆς εἶχανε γυρίσει τὰ χέρια ἀνάποδα), τὴν ὁποῖαν μετὰ πολλῆς δυσκολίας κρατοῦσαν τέσσερις ἄνδρες! Ὁ διάβολος ἔβριζε, φοβέριζε καὶ ἀπειλοῦσε σφόδρα καὶ συνεχῶς τὸν γέροντα. Μετὰ τὸ ἑβδομο Εὐαγγέλιο τοῦ Εὐχελαίου ὅλοι καταλάβαμε ὅτι ἔφυγε τὸ δαιμόνιο καὶ ἡ κοπέλα ἠρέμησε καὶ ἔγινε ὑγιῆς (καὶ δὲν χρειάστηκε νὰ κάνει Ἐξορκισμοὺς ὁ γέροντας).

π. Ἡ. — Ἦταν 2 ἀδέρφια, πνευματικὰ παιδιὰ τοῦ γέροντα. Πῆραν τηλέφωνο τὸν γέροντα ὅτι τὸ ἓνα παιδί εἶχε (ἀπὸ μαγεῖα) πρηστεῖ ὀλόκληρος σὰν μπαλόνι. Πῆρε ὁ γέροντας εὐθὺς τὸ ἀγροτικὸ καὶ πῆγε στὸ παιδί, καὶ τοῦ διάβαζε Εὐχὴ καὶ καθὼς τὴν διάβαζε τὸ παιδί ξεφούσκωσε σὰν μπαλόνι, καὶ ἔγινε καλὰ.

Π — Ὁ γέροντας μετὰ τὴν καθημερινὴ Λειτουργία, σχεδὸν πάντα τελοῦσε καὶ τὴν Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου Εὐχελαίου (γιὰ πι-

στοὺς ποὺ ἔρχονταν ἐπὶ τούτου, ἀλλὰ καὶ γιὰ ὅσον κόσμον εἶχαν μείνει παρόντες μετὰ τὸ Ἀντίδωρο στὴν ἐκκλησία).

Διαγιγνώσκει καὶ θεραπεύει ἀσθένειες

Π — Μοῦ πονάγανε πολὺ τὰ χέρια ἀπὸ τὴν πολλὴ πληκτρολόγηση καὶ παρακαλοῦσα τὸν Κύριο νὰ μοῦ τὰ θεραπεύσει. Καὶ παίρνω τὸν γέροντά μου τηλέφωνο καὶ τοῦ εἶπα ὅτι παρακαλῶ τὸν Κύριο νὰ μοῦ θεραπεύσει τὰ χέρια. Καὶ μοῦ ἀπάντησε, ἐδῶ οἱ Ἅγιοι παρακαλοῦσαν τὸν Θεὸ νὰ τοὺς στείλει ἀσθένειες, καὶ ἐσὺ παρακαλεῖς νὰ σὲ κάνει καλά; Ἄς εἶναι, εἶσαι μικρὸς ἀκόμη, τὸ Ἔλεος τοῦ Θεοῦ νὰ σὲ θεραπεύσει. Καὶ ὄντως ἐκ θαύματος τὰ χέρια μου θεραπεύτηκαν.

Π — Εἶχα ἀρρωστήσει καὶ δὲν μπορούσα νὰ καταπιῶ καλά, καὶ εἶχα δίλημμα νὰ πάω γιατρό (μήπως ἦταν ἰὸς) ἢ ὄχι. Παίρνω τὸν γέροντα τηλέφωνο (διότι ἦμουν ὥρες μακριά του) καὶ τὸν ρωτᾶω νὰ πάω γιατρό, καὶ μοῦ ἀπαντάει δὲν εἶναι τίποτα ἀπὸ τὰ πολὺ κρῦα νερά εἶναι, νὰ μὴν πᾶς σὲ γιατρό. Καὶ ὄντως ἔτσι ἦταν.

Π — Μὲ πόνναγε ἡ μέση καὶ παίρνω τὸν γέροντα τηλέφωνο (διότι ἦμουν ὥρες μακριά του μὲ τὸ ἀεροπλάνο) γιὰ νὰ τὸν ρωτήσω νὰ πάω σὲ γιατρό. Ὅταν τοῦ εἶπα: «γέροντα μὲ πονάει ἡ μέση μου», μοῦ ἀπάντησε «Δὲν εἶναι τίποτα. Ὑπερκόπωση εἶναι». Καὶ ὄντως ἔτσι ἦταν.

π. Π — Ἡ πεθερά μου ἦταν στὸ νοσοκομεῖο γιὰ ἐξετάσεις γιὰ καρκίνο. Τὸ εἶπα στὸν γέροντα (παροῦσα καὶ ἡ πεθερά μου) καὶ μᾶς εἶπε δὲν ἔχει τίποτα. Καὶ οἱ ἐξετάσεις ἔδειξαν καθαρές.

Π — Μὲ πόνεσε πολὺ ἡ πλάτη μου ἓνα βράδυ στὴν δουλειὰ καὶ πῆγα σπίτι νὰ ξεκουραστώ. Τὴν ἐπόμενη μέρα τὸ εἶπα στὸν

γέροντα (καὶ πῆγα νὰ τὸν ρωτήσω γιὰ νὰ πάω σὲ γιατρό) καὶ μοῦ εἶπε «μὴ φοβᾶσαι νευροκαβαλίκευμα ἦταν».

Π — Ὁ γέροντας μοῦ εἶχε πεῖ σὲ ἀνύποπτο χρόνο· νὰ πίνεις 2-3 λίτρα νερὸ νὰ σοῦ φύγουν οἱ πέτρες. Δὲν εἶχα ἐμπειρία καὶ δὲν τὸν ρώτησα ποὺ εἶχα πέτρες (νεφρὰ ἢ χολή), οὔτε πῆγα σὲ γιατρό. Ἄν εἶχα πέτρες στὰ νεφρὰ καὶ ἔφυγαν, δὲν γνωρίζω. Γνωρίζω ὅτι μετὰ τὴν κοίμησή του, ἔκανα ἀναγκαστικὸ (λόγω πόνου) ὑπερηχογράφημα καὶ μοῦ βρῆκαν πέτρες στὴν χολή.

Ε — Ἐνα πρόσωπο δικό μου εἶχε μορφὴ ἐπιθετικοῦ καρκίνου. Τὸ λέω στὸν γέροντα καὶ μοῦ λέει: «Ἐλα σὲ λίγες μέρες». Πῆγα μετὰ ἀπὸ λίγες μέρες καὶ μοῦ εἶπε: «Θὰ γίνεῖ καλά», καὶ ὄντως ἔγινε καλά.

Προσεύχεται γιὰ τὴν θεραπεία ἀσθενῶν

Γ — Ἐρχονταν στὸ μοναστήρι οἱ παππούδες ἑνὸς παιδιοῦ ποὺ εἶχε καρκίνο. Ἐδῶ (στὴν Ἑλλάδα) οἱ γιατροὶ δὲν μπορούσαν νὰ τὸ θεραπεύσουν καὶ θὰ τὸ πηγαίνανε στὴν Ἀγγλία. Τὸ ἔφεραν τὸ παιδάκι κάποια στιγμὴ στὸν γέροντα, τοῦ διάβασε ὁ γέροντας εὐχὲς καὶ προσευχήθηκε γιὰ αὐτὸ, τὸ εὐλόγησε, καὶ τοὺς λέει: «Ὁ Ἅγιος Σώζων θὰ κάνει τὸ παιδί καλά». Ὅταν μπῆκαν στὸ ἀεροπλάνο γιὰ τὴν Ἀγγλία, τὸ παιδάκι εἶδε μέσα στὸ ἀεροπλάνο ἕναν μὲ τὴν ἐνδυμασία τοῦ Ἁγίου Σώζοντος ποὺ πῆγε τὸν ἀκούμπησε καὶ τὸν εὐλόγησε. Καὶ λέει μαμὰ ποιὸς εἶναι αὐτός; Ἡ μητέρα του δὲν εἶδε τίποτα. Πῆγαν στὴν Ἀγγλία, ὁ γέροντας προσευχόταν, καὶ τὸ παιδί γύρισε καλά. Μόλις πήγανε τὸ παιδάκι οἱ γονεῖς στὸ μοναστήρι νὰ προσκυνήσει, ὁ γέροντας τοὺς ἔκανε δῶρο τὴν εἰκόνα τοῦ Ἁγίου Σώζοντος. Καὶ λέει τὸ παιδάκι: «αὐτὸς ἦταν στὸ ἀεροπλάνο!».

Προσεύχεται για τὴν ἀπόκτηση παιδιῶν

Έ' — Ἦμουν πνευματικό παιδί τοῦ γέροντα ἀπὸ τό 1990 περίπου, τότε πὺ ἦταν ἐφημέριος στὸν ἱερὸ ναὸ τοῦ Ἀγίου Δημητρίου (στὸν Ἅγιο Βασίλειο, κοντὰ στὴν Κόρινθο). Πῆγα μὲ μιὰ φίλη μου, ἐκείνη τὸν γνώριζε, νὰ προσευχηθεῖ γιατί εἶχα προβλήματα μὲ τὶς ἐγκυμοσύνες μου καὶ ἔχανα τὰ παιδιά! Γνωριστήκαμε, ὁ γέροντας προσευχόταν ἀσταμάτητα. Ἐνα βράδυ τὸν εἶδα στὸν ὕπνο μου, στὸν ναὸ τοῦ Ἀγίου Σώζοντος γονατιστὸ νὰ προσεύχεται, καὶ τὰ ἱερά του ἄμφια ἦσαν κατακόκκινα σὰν πορφύρα. Τό 1994 ἀπέκτησα τὴν κόρη μου μετὰ ἀπὸ 10 ἀποβολές! Νὰ ἔχουμε τὴν εὐχή του!

Πνευματικός Χειρουργός

Π — Ὁ γέροντας μᾶς ἔδειχνε σὲ ὅλα τὰ πνευματικά του παιδιὰ πάρα πολλὴ (ἀμέτρητη) ἀγάπη, ὅμως πολλές φορές γιὰ νὰ θεραπεύσει ψυχικὰ πάθη χρησιμοποιοῦσε (σὲ ὅποιον, ὅπου, καὶ ὅταν ἔκρινε) καὶ «πνευματικὸ» νυστέρ¹¹.

¹¹ Μερικοὶ πνευματικοὶ ἴσως εἶναι ἀντίθετοι μὲ τὴν χρῆση τοῦ «πνευματικοῦ νυστερίου», ἀλλὰ αὐτὸ φυσικὰ προϋποθέτει ἀγάπη, διάκριση, ἐμπειρία καὶ ὑψηλὰ πνευματικὰ μέτρα τοῦ Πνευματικοῦ, καὶ τὴν φώτιση τοῦ Θεοῦ, ὥστε νὰ μὴν κάνει (ἐν τέλει) ζημιὰ ἀντὶ καλὸ. Ἐπίσης λέει ἡ Γραφή «ὅς φεῖδεται τῆς βακτηρίας μισεῖ τὸν υἱὸν αὐτοῦ, ὁ δὲ ἀγαπῶν ἐπιμελῶς παιδεύει» (Παρ. ιγ' 24). Βλ. καὶ Σοφία Σειράχ ιη' 13, Πρὸς Κορινθίους Α', ε' 5, ε' 11, Πρὸς Ἑβραίους ιβ' 7, κ.ἄ..

Ἄς ἀνατρέξει ὁ ἐνδιαφερόμενος καὶ στὸν βίο τοῦ Ὁσίου Ἰωσήφ τοῦ Ἡσυχαστοῦ (Γέροντος Ἐφραίμ Φιλοθείτου (2019), σ. 244), ὅπου λέει: «ὅτι ὅλα τὰ ἔκανε (ὁ Ὁσιος Ἰωσήφ) μὲ διάκριση καὶ σοφία γιὰ νὰ μᾶς διαπαιδαγωγήσει ἐν Χριστῷ. Κατσάδες, γιὰ νὰ κλαδέψει τὸν ἐγωϊσμό,

Ένα πνευματικό του παιδί μου διηγήθηκε ότι μιὰ φορά πού ἔκανε τὸ θέλημά του, ἐνῶ ὁ γέροντας τοῦ εἶχε δώσει ἄλλη ὁδηγία, γιὰ νὰ τὸν συνεφέρει τὸν χαστούκισε πολὺ δυνατά, καὶ αὐτὸ εἶχε ὡς ἀποτέλεσμα νὰ καταλάβει τὸ πνευματικὸ παιδί τὸ λάθος του, καὶ νὰ τοῦ ζητήσει συγχώρεση μὲ συντριβή (θὰ μπορούσε βέβαια αὐτὸ τὸ πνευματικὸ παιδί καὶ νὰ φύγει ἀπὸ τὸν γέροντα – θὰ ἔλεγε κανεῖς, μετὰ ἀπὸ «τέτοια» συμπεριφορὰ τοῦ γέροντα· ἡ ψυχικὴ ὅμως ὠφέλεια τοῦ πνευματικοῦ του παιδιοῦ ἐδικαίωσε τὴν γεμάτη ἀγάπη, διάκριση καὶ ἐμπειρία, χρήση τοῦ «πνευματικοῦ» νυστεριοῦ ἀπὸ τὸν γέροντα).

Άλλο πνευματικό του παιδί δὲν δίστασε νὰ τὸ προσβάλλει μπροστὰ σὲ ὅλους γιὰ νὰ ταπεινώσει τὸ ὑπερήφανό του φρόνημα.

Σὲ ἄλλο πνευματικό του παιδί δὲν δίστασε, νὰ μὴν τοῦ δίνει σημασία γιὰ ἓνα μεγάλο χρονικὸ διάστημα, μέχρι πού τὸ πνευματικὸ του παιδί κατάλαβε τὸ λάθος του.

Σὲ ἄλλο πνευματικό του παιδί δὲν δίστασε νὰ μὴν τοῦ μιλάει (καὶ νὰ τοῦ κλείνει τὸ τηλέφωνο) γιὰ 3 ὁλόκληρους μῆνες προκειμένου νὰ τοῦ βγάλει τὴν μεγάλη οἴηση.

ἡπιότητα καὶ κατανόηση γιὰ νὰ θεραπεύσει τὸ σφάλμα. Διότι ὁ καλὸς γιατρός πού ἀγαπᾷ τὸν ἀσθενῆ, γιὰ νὰ θεραπεύσει τὶς πληγές του δὲν χρησιμοποιεῖ μόνο βαμβάκι, ἀλλὰ καὶ οἶνόπνευμα, οὔτε πάλι μόνο νυστέρι ἀλλὰ καὶ παυσίπονα».

Θαυμαστὰ γεγονότα

Νὰ μοῦ φωνάζεις!

Π — Στίς ἀρχές τῆς πνευματικῆς μου ζωῆς, μοῦ ἔφερνε ὁ διάβολος φαντασίες (ὅτι θὰ μὲ χτυπήσει, θὰ μοῦ κάνει κακό, κτλ.) καί μὲ φόβιζε, καὶ φοβόμουν ἀρκετά. Ὅταν τό εἶπα στὸν γέροντα, μοῦ ἀπάντησε: «ὅταν συμβαίνει αὐτό νὰ μοῦ φωνάζεις» (καί ἡ ἀπόστασή μας ἦταν πάρα πολλές ὥρες μέ τό ἀεροπλάνο!). Καί ὅποτε μὲ φόβιζε ὁ πονηρός ψιθύριζα μέσα μου σιγά-σιγά «γέροντα βοήθησέ με», καὶ ὄντως τὶς ἔδιωχνε ὁ γέροντας τὶς φαντασίες (καὶ μοῦ ἔφευγε ὁ φόβος) κατὰ τρόπον τὸν ὁποῖον δὲν γνωρίζω. Ἐπίσης ὅταν μετὰ ἀπὸ λίγες μέρες τὸν εἶχα πάρει τηλέφωνο, μοῦ εἶπε «νὰ μοῦ φωνάζεις δυνατά» (δηλ. τό «γέροντα βοήθησέ με»!)

Δὲν σὲ βλέπω παιδί μου στὴν προσευχή!

Χ — Ὁ γέροντας μᾶς εἶχε βάλει κάθε μέρα στίς 10 το βράδυ νὰ προσευχόμαστε.

Μοῦ εἶπε κάποια στιγμή: Γιατὶ δὲν κάνεις τὴν προσευχή πού σοῦ εἶπα; Καὶ τοῦ ἔλεγα, κάνω γέροντα!... Δὲν μοῦ ἀπαντοῦσε. Ἄλλη μέρα, πάλι ὁ γέροντας: Γιατί δὲν κάνεις προσευχή; Καὶ ἐγώ: παππούλη πού ξέρεις τί κάνω ἐγώ τώρα!... Πάλι δὲν μιλοῦσε.

Ἄλλη φορὰ μοῦ λέει: Δὲν σὲ βλέπω παιδί μου στὴν προσευχή! Καὶ τοῦ λέω: πού νὰ μὲ βλέπεις παππούλη ἐσὺ στὰ Δερβενάκια καὶ ἐγὼ στὴν Ἀθήνα;

Τελευταῖα φορὰ μοῦ λέει ὁ γέροντας: Γιατὶ δὲν κάνεις προσευχή ἢ ὥρα 10; Τοῦ λέω, παππούλη ἐκείνη τὴν ὥρα ἔρχονται ὅλοι στὸ σπίτι εἶναι δύσκολο γιὰ μένα νὰ κάνω προσευχή. Καὶ μοῦ λέει παιδάκι μου γιατί κάνεις τὴν μιὰ ἁμαρτία πάνω στὴν ἄλλη; Δὲν φτάνει πού λὲς ψέμματα βάζεις καὶ τὴν δικαιολογία; Ἡ δικαιολο-

γία ἔβγαλε τὸν Ἀδὰμ καὶ τὴν Εὗα ἀπὸ τὸν Παράδεισο, μοῦ λέει. Ἀπὸ ἐκεῖ καὶ πέρα ἄρχισα νὰ κάνω προσευχή.

Ἔβλεπα τὸ πρόσωπό του μπροστά μου

Π — Εἶχα πάει στὸ Πανεπιστήμιο, καὶ στὸν διάδρομο τῆς Σχολῆς ποῦ περπατοῦσα ἔβλεπα μπροστά μου τὸ πρόσωπο τοῦ γέροντά μου. Τὸ εἶπα κατόπιν στὸν γέροντα, καὶ μοῦ εἶπε εἶναι ἀπὸ τὴν πολλὴ ἀγάπη ποῦ σοῦ ἔχω.

Ἐντονώτατα σκιρτήματα καρδιᾶς

Π — Ὅταν ζοῦσε ὁ γέροντάς μου, εἶχα συχνὰ καὶ ἐντονώτατα εὐχάριστα σκιρτήματα τῆς καρδιᾶς μου, σὰν τρόπον τινὰ νὰ φτερούργιζε ἡ καρδιά μέσα μου. Θυμᾶμαι εἰδικὰ σὲ μιὰ περίπτωση, ἥμουν στὸ αὐτοκίνητο καὶ ὀδηγοῦσα πρὸς τὸ σπίτι μου, τὸ σκίρτημα συνοδεύτηκε ἀπὸ ἐντονώτατη ἐνθύμιση τοῦ γέροντός μου (καὶ ἥμουν πολλὲς ὥρες μὲ τὸ ἀεροπλάνο ἀπόσταση μακριά του). Ὅταν κοιμήθηκε ὁ γέροντάς μου αὐτὰ τὰ σκιρτήματα (φτερουργίσματα) ἔπαυσαν.

Μετὰ ἀπὸ μερικὰ χρόνια, γνώρισα σὲ μιὰ συνάθροιση τὸν μακαριστὸ παπα-Σάββα τὸν Φιλοθείτη καὶ ἱατρό, καὶ τοῦ ἐξομολογήθηκα ἓναν μεγάλου πειρασμὸ ποὺ εἶχα τότε. Καὶ μοῦ εἶπε θὰ προσευχηθῶ γιὰ σένα. Τὸ ἴδιο βράδυ, εἶχα κατάπαυση τοῦ πειρασμοῦ, καὶ τέτοια σκιρτήματα (φτερουργίσματα) τῆς καρδιᾶς μου, ὅπως ὅταν ζοῦσε ὁ γέροντάς μου!¹²

¹² Ἄρα, ὑποθέτω, ἡ δυνατὴ προσευχὴ καὶ ἀγάπη τοῦ γέροντά μου γιὰ μένα τὸν ἀνάξιο, δημιουργοῦσε αὐτὰ τὰ φτερουργίσματα τῆς καρδιᾶς μου.

Τοῦ Ἀγίου Εὐδοκίμου, ἐν ἔτει ,βγ´ (31/7/2003).
Τελευταῖα ἐορτὴ τοῦ γέροντα.

Τοῦ Ἀγίου Εὐδοκίμου

Π — Ἐνα πνευματικὸ παιδὶ τοῦ γέροντα ἔγινε ἱερέας ἀνήμερα τοῦ Ἀγίου Εὐδοκίμου (ἐνῶ ἦταν ἀρχικὰ προγραμματισμένο ἀπὸ τὸν Ἐπίσκοπό του μία ἐβδομάδα πρὶν, ἀλλὰ ἄλλαξε ὁ Ἐπίσκοπος τὸ πρόγραμμα τὴν τελευταῖα στιγμή).

Π — Ἐνα ἄλλο πνευματικὸ παιδὶ τοῦ Γέροντα γύρισε μόνιμα ἀπὸ τὸ Ἐξωτερικὸ στὴν Ἑλλάδα μετὰ ἀπὸ περίπου 18 χρόνια, με πτήση ἀνήμερα τοῦ Ἀγίου Εὐδοκίμου (31^η Ἰουλίου, χωρὶς νὰ εἶναι προμελετημένο). Ὁ αὐτὸς ἐνῶ ἦταν στὸ ἐξωτερικόν, μετὰ ἀπὸ πολλὰ χρόνια ἔπιασε δουλειὰ σὲ ἄλλη χῶρα, ἀνήμερα τῆς κοιμήσεως τοῦ Γέροντα (1^η Μαΐου).

Τοῦ εἶχε πεῖ ὁ Γέροντας: «ὅταν γυρίσεις, θὰ κάνουμε μιὰ δοξολογία!» καὶ γύρισε μόνιμα ὡς προείπαμε ἀνήμερα τῆς ἐορτῆς τοῦ 31 Ἰουλίου.

Ἐγὼ εἶμαι μικρός

Π — Εἶδα ἓνα ὄνειρο ὅπου ἦμουν σὲ μέγεθος μικροῦ παιδιοῦ, καὶ ὁ γέροντάς μου εἶχε ἀνάστημα γίγαντος· τὸν ἔβλεπα ἀπὸ πολὺ χαμηλά, ὥσάν τὸ ὕψος μου νὰ ἦταν μετὰ βίας μέχρι τὸ γόνατό του. Τὸ εἶπα στὸν γέροντά μου, καὶ ταπεινὰ μοῦ εἶπε (ὅσο θυμάμαι): «ἐγὼ εἶμαι μικρός».

Τί νὰ σοῦ κάνω ρρεεέ!

Π — Μὲ πείραζε ὁ πονηρὸς γιὰ τὸν γέροντά μου μὲ λογισμούς, καὶ τοῦ ἐναντιωνόμουν, καὶ στὸ τέλος μοῦ εἶπε: «τί νὰ σοῦ κάνω ρρεεέ πὺν ἔχεις ἅγιο γέροντα!».

Σὲ βλέπω!

Π — Καθόμουν διάβαζα σπίτι γιὰ τὰ μαθήματά μου, καὶ σὲ μιὰ στιγμή ποῦ τεντώθηκα γιὰ νὰ ξεκουραστῶ κοίταξα τὴν φωτογραφία τοῦ γέροντά μου, μοῦ εἶπε ὁ λογισμὸς (σὰν νὰ μοῦ μίλαγε ὁ γέροντάς μου ἀπὸ τὴν εἰκόνα)· Σὲ βλέπω! Τὸ εἶπα στὸν γέροντά μου καὶ μοῦ εἶπε «Σὲ ἀγαπάω πολὺ».

Χ — Μιὰ χρονιὰ πῆγα νὰ κάνω Πάσχα μὲ τοὺς δικούς μου. Παίρνω τηλέφωνο τὸν γέροντα νὰ πάρω τὴν εὐχή του γιὰ νὰ κοινωνήσω, καὶ ἀφοῦ μοῦ ἔδωσε τὴν εὐχή του, μὲ ρωτάει: Ποὺ εἶστε; Στὸ σπίτι. Πόσοι εἶσαστε στὸ σπίτι; Ἐξι, γέροντα! Κάνει μία παύση ὁ γέροντας καὶ μοῦ λέει: Δὲν εἶστε ἕξι, εἶστε ἑφτά! Παππούλη μου ἕξι εἴμαστε! Ἐφτά εἶσαστε, ἐπέμενε ὁ γέροντας. Μετὰ διαπίστωσα ὅτι ἦταν καὶ ὁ πατέρας μου ἕξω, ὁπότε τοῦ λέω, ἂ γέροντα, ἑφτά εἴμαστε! Καὶ λέει ὁ γέροντας: «Εἶπα καὶ ἐγώ, δὲν βλέπω καλά!»

Τὸ ξέρω, ἐκεῖ ἦμουν!

Δ — Ἐνα βράδυ πόναγε τὸ κεφάλι τῆς γυναῖκας μου. Εἶχε μιὰ μεγάλη φωτογραφία τοῦ γέροντα στὸ κομοδίνο της (ἀκόμη τὴν ἔχει). Καὶ τοῦ λέει: «Παππούλη δὲν μὲ λυπᾶσαι καὶ σύ, τὸ κεφάλι μου πονάει». Ἐκείνη τὴ στιγμή ἀκούω βήματα, αὐτὸ τὸ κούτσημα ποὺ ἔκανε ὁ γέροντας, ἀλλὰ λέω ἰδέα μου ἦταν. Μετὰ ἀπὸ δέκα λεπτὰ πέρασε ὁ πονοκέφαλος τῆς γυναῖκας μου. Τὴν ἄλλη μέρα πᾶμε στὸν γέροντα: «Τασία τί κάνεις;», «Καλὰ παππούλη χθὲς τὸ βράδυ εἶχε πονοκέφαλο», καὶ ὁ γέροντας «τὸ ξέρω, ἐκεῖ ἦμουν», καὶ θυμήθηκα τὰ βήματα ποὺ ἄκουσα!

Π — Εἶπα στὸν γέροντα ὅτι θὰ πάω σὲ ἓνα συνέδριο (σὲ μιὰ χώρα τοῦ ἐξωτερικοῦ). Καὶ μὲ ρώτησε τὴν ὥρα εἶναι ἡ τιμητικὴ σου

(δηλ. ἡ παρουσίασή μου) καὶ τοῦ ἀπάντησα κατὰ τὶς 11-12:30. Καὶ μοῦ εἶπε «μαζὶ σου θὰ εἶμαι».

Α — Ὁ γέροντας μᾶς ἔδωσε τὴν εὐχή του νὰ παντρευτοῦμε, ἀλλὰ δὲν μποροῦσε νὰ ἔρθει στὸν γάμο, καὶ μᾶς εἶπε: «μαζὶ σας θὰ εἶμαι».

Ὁ Ποιμὴν ὁ καλός

Ἀγάπη Χριστοῦ

Π — Ἐνας γέροντας μοῦ κατηγόρησε τὸν γέροντά μου. Τὸ εἶπα στὸν γέροντα, καὶ μοῦ εἶπε: «Ὅταν ἔρθεις θὰ πᾶμε μαζὶ νὰ τὸν δοῦμε μὲ ἀγάπη». Καὶ συνέχισε μὲ αὐστηρὸ ὕφος: «Πρόσεχε μὴν τοῦ κρατᾶς κακία»!

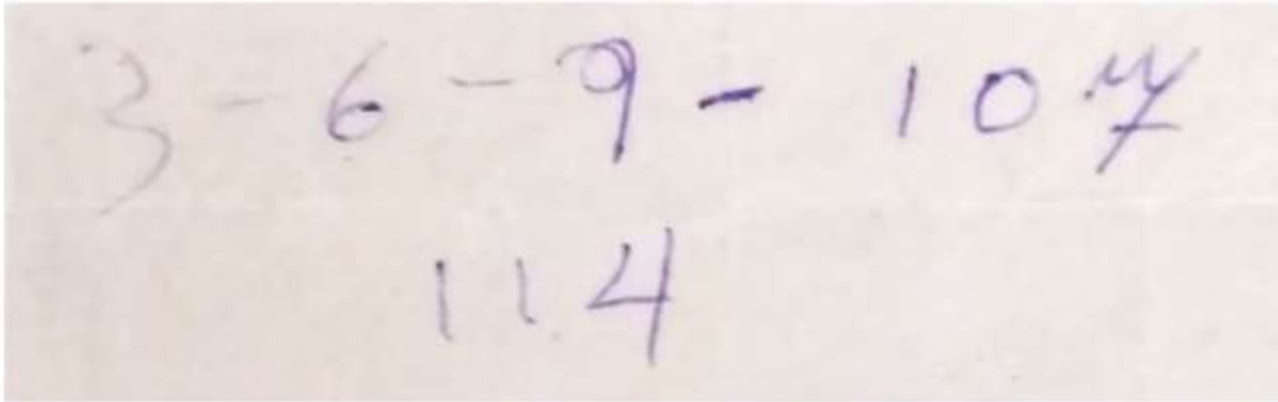
π. Ἡ. — Στὶς ἀρχὲς τοῦ μοναστηριοῦ, δὲν ὑπῆρχε πόρτα στὸ μοναστήρι καὶ ὁ καθένας ἐρχόταν ὅποτε ἤθελε. Μιὰ φορὰ ἦρθαν κάποιοι καὶ καθήσανε πάρα πολὺ ἀργά. Τὴν ἄλλη μέρα λέω στὸν γέροντα γιὰ αὐτὸ τὸ γεγονός, καὶ μοῦ εἶπε: «τὸν ἐρχόμενον πρὸς με οὐ μὴ ἐκβάλω ἔξω».

Προσεύχεται γιὰ τὴν ἐπιστροφὴ ψυχῶν στὸν Θεό

Π — Ὅταν μὲ γύρισε ὁ Θεὸς κοντά του καὶ ἐπισκέφθηκα τὸν γέροντα, μοῦ εἶπε «προσευχόμουν γιὰ σένα».

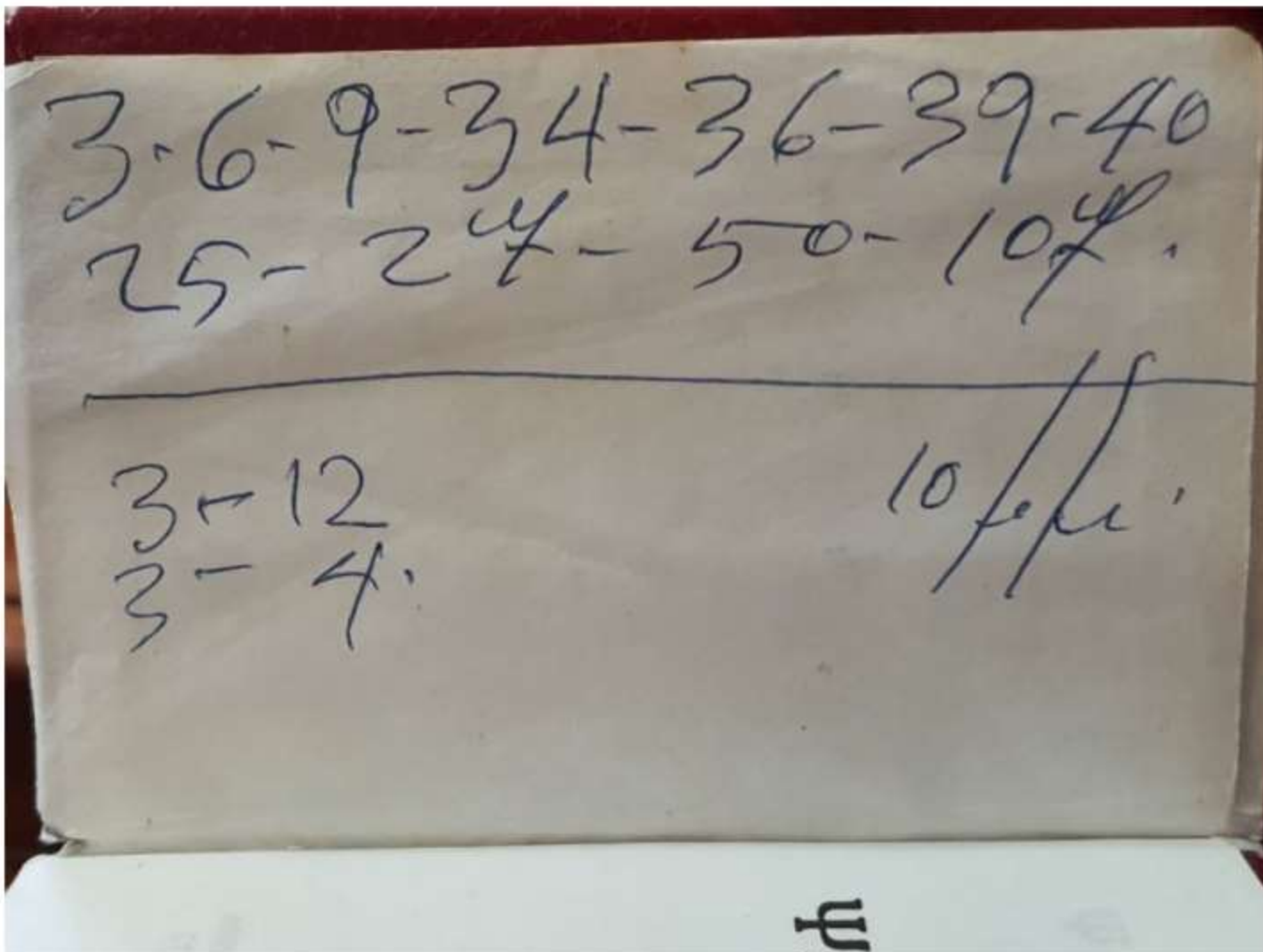
Ἐνας ἀδελφός εἶπε — Στενοχωριόμουν πάρα πολὺ ποὺ ἓνα συγγενικό μου πρόσωπο ἐκείνη τὴν ἐποχὴ δὲν ἦταν τόσο κοντὰ στὸν Θεό. Καὶ τὸ συμβούλευα, ἀλλὰ δὲν μὲ ἄκουγε. Τὸ εἶπα στὸν γέροντά μου καὶ μοῦ εἶπε: ἐσὺ νὰ κοιτᾶς τὸν «ὄνομά μου». Καὶ

τοῦ ἀπάντησα· ἀφοῦ συγγενικό μου πρόσωπο εἶναι. Καὶ μοῦ εἶπε ὁ γέροντάς· τὸν «τάδε» θὰ τὸν ἀναλάβω ἐγώ. (Ὅντως, τὸ πρόσωπο αὐτὸ πρὶν κοιμηθεῖ ὁ ἅγιος γέροντάς μου, ἦρθε πολὺ κοντὰ στὸν Θεό).

3-6-9-104
114

Ἰδιόχειρο σημείωμα τοῦ γέροντα με «κανόνα» Ψαλμῶν, ποὺ μᾶς ἐδόθη ἀπὸ πνευματικό του παιδί.

3-6-9-34-36-39-40
25-24-50-104

3-12
3-4

10 με

ψ

Ἰδιόχειρο σημείωμα τοῦ γέροντα με «κανόνα» Ψαλμῶν (στὸ ἐξώφυλλο Ψαλτηρίου), ποὺ μᾶς ἐδόθη ἀπὸ πνευματικά του παιδιά. Αναγράφεται ἐπίσης ἡ ὥρα τοῦ «κανόνα» (10μ.μ.) καὶ ἡ διάρκεια τοῦ «κανόνα» 3 Δεκεμβρίου – 3 Ἀπριλίου.

Ἔβαζε ὡς «κανόνα» ἀνάγνωση Ψαλμῶν

Π — Ὁ γέροντας ἔβαζε ὡς «κανόνα» καθημερινή ἀνάγνωση ὁρισμένων Ψαλμῶν (ἀπὸ τὸ Ψαλτήριον). Ἀνάλογα μὲ τὴν περίπτωσιν, ἔδινε καὶ τοὺς ὁρισμένους ἀπὸ αὐτὸν Ψαλμούς. Πολλὲς φορὲς ὁ γέροντας ἔδινε εὐλογία μικρὰ Ψαλτήρια, ὅπου ἔγραφε τὸν «κανόνα». Ἐνημερωτικά, ὁ Ἅγιος Ἀρσένιος ὁ Καππαδόκης καὶ ὁ Ὅσιος Παΐσιος ὁ Ἀγιορείτης ἔχουν ἀναγράψει διάφορα αἰτήματα γιὰ κάθε Ψαλμό.

π. Ἡ. — Τὸν καλοῦσανε τὸν γέροντα καὶ πηγαίναμε μαζί σὲ σπίτια Χριστιανῶν. Ὁ γέροντας τοὺς ἔδινε νὰ διαβάζουν ψαλμούς (στὶς 10 τὸ βράδυ, γιὰ νὰ ὑπάρχει μιὰ κοινὴ ὥρα προσευχῆς), καὶ νὰ ἀνάβουν καθαρὸ κερί. Ὁ γέροντας ἐπίσης ἔλεγε ὅτι πρέπει νὰ διαβάζουν οἱ Χριστιανοὶ τοὺς Ψαλμούς (ὅλους γενικά).

Σύμφωνα μὲ τὰ αἰτήματα τῶν Ψαλμῶν τῶν Ἀγίων Ἀρσενίου καὶ Παϊσίου, οἱ Ψαλμοὶ στὰ διπλανά σημειώματα τοῦ γέροντα ἀναφέρονται στὶς ἐξῆς περιπτώσεις:

Ψαλμός 3^{ος} — Γιὰ νὰ φύγῃ ἡ κακία ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους, γιὰ νὰ μὴ βασανίζουν καὶ θλὶβοῦν ἄδικα τοὺς συνανθρώπους τους.

Ψαλμός 6^{ος} — Γιὰ νὰ ἐλευθερώσῃ ὁ Θεὸς τὸν μαγευμένο ἄνθρωπο.

Ψαλμός 9^{ος} — Γιὰ νὰ πάψουν νὰ σὲ φοβερίζουν οἱ δαίμονες στὸν ὕπνο ἢ μὲ φαντασίες τὴν ἡμέρα.

Ψαλμός 107^{ος} — Γιὰ νὰ ταπεινώσῃ ὁ Θεὸς τοὺς ἐχθρούς, γιὰ νὰ ἀλλάξουν τὶς κακές τους διαθέσεις.

Ψαλμός 114^{ος} — Γιὰ νὰ δίνει ὁ Θεὸς εὐλογίες καὶ παρηγοριὰ στὰ δυστυχισμένα φτωχὰ παιδάκια, γιὰ νὰ μὴν περιφρονοῦνται ἀπὸ τὰ παιδιά τῶν πλουσίων καὶ θλίβονται.

Ψαλμός 25^{ος} – Όταν ζητάει κανείς κάτι καλό από τὸν Θεό, γιὰ νὰ τοῦ τὸ δώσει, χωρὶς νὰ τὸν βλάψει.

Ψαλμός 27^{ος} – Γιὰ νὰ θεραπεύσει ὁ Θεὸς τοὺς νευρασθενεῖς καὶ ὅσους πάσχουν ἀπὸ νευρόπονους.

Ψαλμός 34^{ος} – Γιὰ νὰ ἐλευθερώσει ὁ Θεὸς τοὺς καλοκάγαθους ἀνθρώπους ἀπὸ τὶς παγίδες τῶν πονηρῶν ἀνθρώπων, ποὺ ἐκμεταλλεύονται τοὺς ἀνθρώπους τοῦ Θεοῦ.

Ψαλμός 36^{ος} – Γιὰ βαριὰ πληγωμένους ἀνθρώπους ἀπὸ κακοποιοὺς ἐγκληματίες. Ἅγιος Παῖσιος: Γιὰ νὰ παρηγορηθοῦν οἱ ἀπογοητευμένοι.

Ψαλμός 39^{ος} – Γιὰ νὰ ἐπανεέλθει ἀγάπη μεταξὺ ἀφεντικοῦ καὶ ὑπαλλήλων, ὅταν δημιουργοῦνται προστριβές.

Ψαλμός 40^{ος} – Γιὰ νὰ ἐλευθερωθοῦν οἱ μητέρες στὴν γέννα, ἀπὸ πρόωρο τοκετό.

Ψαλμός 50^{ος} – Όταν ἐξ ἁμαρτιῶν μας ἔρθει παιδαγωγικὴ ὀργὴ Θεοῦ (ἐπιδημία ἀρρώστιας καὶ θανατικὸ στοὺς ἀνθρώπους ἢ στὰ ζῶα).

Ὁ γέροντας Εὐδόκιμος γνώριζε τὸν Ὅσιο Παῖσιο τὸν Ἀγιορείτη (ὅπως καὶ τὸν γέροντά του τὸν παπα-Τύχωνα ποὺ τοῦ εἶχε πεῖ «ἐσένα Εὐδόκιμε δὲν σὲ προορίζει ὁ Θεὸς γιὰ ἐδώ (γιὰ τὸ Ἅγιον Ὄρος)»).

Δὲν γνωρίζουμε ἀπὸ ποὺ ἔλαβε ὁ γέροντας τὴν παράδοση τῶν αἰτημάτων τῶν Ψαλμῶν.

Ἀκούραστος ἐξομολόγος

Π — Ὁ γέροντάς μας ἐξομολογοῦσε μὲ τὶς ὥρες στὸν ἱερὸ Ναό τῆς Μονῆς, ὅ,τι ὥρα καὶ νὰ ἐρχόταν κάποιος.

Φιλακόλουθος Λειτουργὸς τοῦ Ὑψίστου

Π — Ὁ γέροντας τελοῦσε καθημερινῶς τὸν Ἑσπερινό, τὸν Ὅρθρο, καὶ τὴν Θεία Λειτουργία (στὸν Ἱερὸ Ναὸ τῆς Μονῆς), καὶ σχεδὸν κάθε μέρα τὴν Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου Εὐχελαίου (γιά πιστοὺς ποὺ ἔρχονταν καὶ ἐπὶ τούτου) μετὰ τὴν Θεία Λειτουργία.

Φ' — Θυμᾶμαι ὅταν λειτουργούμασταν στὸ μοναστήρι τοῦ γέροντα, τί βαθειὰ κατάνυξη, τί δάκρυα εἴχαμε.

Π — Ὁ γέροντας εἶπε ὅτι τὴν Κυριακὴ τὰ λέμε ὅλα (σημ. ἐννοοῦσε τὰ λόγια τῶν Ἀκολουθιῶν τῆς Ἐκκλησίας μας).

Ὁ γέροντας πρὸ τοῦ «Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία» ἐν ἔτει ,βγ' (2003).

Ὁ γέροντας με τὸν π. Ἡλία λαμβάνοντες «καιρόν» (2003).

Ὁ γέροντας ὁμιλῶν σὲ μιὰ ὁμάδα προσκυνητῶν (2003).

Ὁ καλὸς Σαμαρεῖτης

Ἐ' — Ὁ γέροντας εἶχε ἓναν Ρουμάνο ἐργάτη στὸ μοναστήρι. Μία φορὰ εἶχε πάει αὐτὸς ὁ ἐργάτης μὲ ἓναν ὁμοεθνή φίλο του μὲ τὸ μηχανάκι τους μιὰ βόλτα καὶ πέσανε καὶ ὁ φίλος του ἔσπασε μὲ βαριὰ κατάγματα τὸ πόδι του. Τὸ παιδὶ ποὺ ἔσπασε τὸ πόδι, τὸ ἀφήσανε ὅλοι ἀβοήθητο στὸ νοσοκομεῖο. Ὁ γέροντας μὲ δικά του ἔξοδα μερίμνησε γιὰ τὸν ἀσθενῆ (τὰ τοῦ χειρουργείου του κτλ.), καὶ τὸν φιλοξένησε στὸ μοναστήρι μέχρι νὰ ἀποκατασταθεῖ, μερίμνησε δέ καὶ γιὰ τὸ δεύτερο χειρουργεῖο τοῦ παιδιοῦ μετὰ ἀπὸ ἓνα χρόνο (γιὰ νὰ βγοῦν οἱ λάμες), καὶ τὴν περαιτέρω ἀποκατάστασή του, καὶ μετὰ τοῦ ἔδωσε καὶ αὐτοῦ δουλειὰ στὸ μοναστήρι.

Ἀγιογραφία τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀγίου Ἰωάννου Προδρόμου Καρέα

Πανήγυρις τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης (2002)

Διάφορες Ποιμαντικές συμβουλές

Νὰ σηκωθείς καὶ νὰ γονατίσεις

Ένας ἀδελφός εἶπε — Ὃταν εἶχα πειρασμό στὸν ὕπνο μου (εἶχα ξυπνήσει καὶ δὲν μὲ ἄφηνε νὰ κοιμηθῶ μὲ συνεχόμενους λογισμούς), ὁ γέροντάς μου μοῦ εἶπε: «νὰ σηκωθείς, νὰ γονατίσεις καὶ νὰ παρακαλέσεις τὸν Κύριο, νὰ σὲ ἀπαλλάξει ἀπὸ αὐτὸν τὸν πειρασμό».

Μὴ ζητᾷς χαρίσματα. Νὰ ζητᾷς ἰάματα ψυχικά

Π — Εἶπα στὸν γέροντα, ὅτι παρακαλῶ τὸν Θεὸ νὰ μοῦ δώσει χαρίσματα (διάφορα), καὶ μοῦ εἶπε μὴ ζητᾷς χαρίσματα, αὐτὰ εἶναι δῶρο Θεοῦ. Ἐσὺ νὰ ζητᾷς νὰ Σοῦ χαρίσει ἰάματα ψυχικά.

Π — Ὃ γέροντάς μου μοῦ εἶπε «Ἰκετευτικά νὰ παρακαλᾷς τὸν Κύριο».

Σήμερα εἶναι τοῦ Ἀσώτου Υἱοῦ

Π — Τὴν Κυριακὴ τοῦ Ἀσώτου Υἱοῦ ἔτυχε νὰ πάρω τηλέφωνο τὸν γέροντά μου, καὶ μοῦ εἶπε «σήμερα εἶναι τοῦ Ἀσώτου Υἱοῦ». (Ἐγὼ ἤμουν ὁ ἄσωτος υἱός).

Εἶπες συγγνώμη στὸν Κύριο;

Ένας ἀδελφός εἶπε — Ὃ γέροντάς μου εἶπε, γιὰ ἓναν κάκιστο μέχρι ψυχικοῦ θανάτου λογισμό ποῦ εἶχα καὶ τοῦ ἐξομολογήθηκα: «Εἶπες συγγνώμη στὸν Κύριο»;

Ἐνας ἀδελφός εἶπε — Παραπονέθηκα στὸν γέροντα ὅτι ἔχω μέγιστους πειρασμούς καὶ μοῦ εἶπε: «ὅσο μεγαλώνει ὁ ἄνθρωπος μεγαλώνουν καὶ οἱ πειρασμοί».

Ἐνας ἀδελφός εἶπε — Εἶπα στὸν γέροντα: «ἔφυγε ὁ πειρασμός τῆς πορνείας καὶ ἦρθε ἡ ὑπερηφάνεια», καὶ μοῦ ἀπάντησε ὁ γέροντας: «μακρυὰ καὶ ἀπὸ τὰ δύο».

Ἐνας ἀδελφός εἶπε — Γιὰ νὰ γλυτώσω ἀπὸ ἓναν μέγιστο πειρασμό ὁ γέροντας μοῦ εἶπε: «Τοῦτο τὸ γένος δὲν ἐκπορεύεται παρὰ μὲ Νηστεία καὶ Προσευχή»!

Ἐνας ἀδελφός εἶπε — Ὁ γέροντας μοῦ εἶπε σὲ ἀπάντηση γιὰ τὸν μέγιστο πειρασμό: «μὴν ἀφήνεις τὸν λογισμό νὰ πηγαίνει ἀπὸ ᾿δῶ καὶ ἀπὸ ᾿κεῖ».

Ἐνας ἀδελφός εἶπε — Παραπονέθηκα στὸν γέροντά μου ὅτι εἶμαι μόνος μου. Δὲν εἶσαι μόνος σου μοῦ εἶπε, ἔχεις τὸν Θεό.

Αὐτὸ εἶναι πολὺ κακό. Πρόσεχε μὴν πέσεις

Ἐνας ἀδελφός εἶπε — Εἶπα στὸν γέροντα: «βαρέθηκα νὰ με πειράζει ὁ πειρασμός τῆς πορνείας» καὶ μοῦ ἀπάντησε: «αὐτὸ εἶναι πολὺ κακό· πρόσεχε μὴν πέσεις».

Πίστη, ὄχι ἀπελπισία

Ἐ — Ὁ γέροντας ἔλεγε: Ἡ πίστη σώζει, νὰ δεχόμαστε αὐτὰ ποὺ μᾶς δίνει ὁ Θεὸς καὶ νὰ μὴν ἀπελπίζομαστε.

Ἐ — Ῥωτοῦσα γιὰ σοβαρὸ θέμα τὸν γέροντα, καὶ μοῦ ἔλεγε σὲ τρεῖς μέρες νὰ ἔρθεις νὰ μοῦ πεῖς, καὶ τότε ἔπαιρνα ἀπάντηση.

Αὐτὰ δὲν γράφονται

Π — Εἶπα στὸν γέροντά μου, ὅτι διάβασα ἓνα βιβλίο γιὰ ἓναν γέροντα Ἀγιορείτη ποὺ ἔλεγε ὅτι ἔκανε προσευχή καὶ λειτουργίες γιὰ κάποιον ποὺ εἶχε κοιμηθεῖ, καὶ τὸν ἔβλεπε σὲ διάφορες καταστάσεις, καὶ μοῦ εἶπε: «αὐτὰ δὲν γράφονται».

Ἐμεῖς θέλουμε νὰ ἔλθει ὁ Κύριος

Ἕνας ἀδελφός εἶπε — Κάποια φορὰ μὲ «ἔλουμε» ἡ Χάρις τοῦ Θεοῦ, καὶ εἶπα αὐθόρμητα, ἔξελθε ἀπ' ἐμοῦ, Κύριε, ὅτι ἀνὴρ ἁμαρτωλός εἰμι (πρβλ. Λουκ. ε' 8). Τὸ εἶπα στὸν γέροντά μου, καὶ μοῦ εἶπε: «Ὁχι, ἐμεῖς θέλουμε νὰ ἔλθει ὁ Κύριος».

Τὰ κλειδιά τοῦ Παραδείσου

Φ — Ἐλεγε ὁ γέροντας: «Τρία τὰ κλειδιά τοῦ Παραδείσου: ἡ Ἀγάπη, ἡ Ὑπομονή, καὶ ἡ Ἐλεημοσύνη».

Ποιὰ πρέπει νὰ εἶναι ἡ ζωὴ μας

π. Ἦ. — Εἶπε ὁ γέροντας: νὰ εἶναι τέτοια ἡ ζωὴ μας, ὥστε καμία σταγόνα Θεϊκοῦ Αἵματος νὰ μὴν πάει χαμένη.

π. Ἦ. — Εἶπε ὁ γέροντας: ἡ ὥρα εἶναι δώδεκα παρά πέντε. Πέντε λεπτὰ ζωῆς ἔχουμε ἀκόμη. Ἔτσι νὰ σκεφτόμαστε (γιὰ νὰ ἔχουμε μετάνοια).

Μὴ κάνεις τέτοια

Ἕνας ἀδελφός εἶπε — Εἶπα στὸν γέροντά μου νὰ βάλω κανόνα στὸν ἑαυτό μου (τὸ εἶχα κάνει ἤδη παλιά), καὶ μοῦ εἶπε «μὴ κάνεις τέτοια».

Μετὰ ἀπὸ τρία χρόνια τὸ Πηδάλιο

Π — Ἐλεγα στὸν γέροντα νὰ ἀγοράσω καὶ νὰ διαβάσω τὸ Πηδάλιον, καὶ μοῦ εἶπε ὅχι τώρα, μετὰ ἀπὸ 3 χρόνια.

Χωρία (δύσκολα) τῆς Καινῆς Διαθήκης

Π — Ρώτησα τὸν γέροντά μου γιὰ ἓνα (δύσκολο) χωρίο τῆς Καινῆς Διαθήκης, καὶ μοῦ ἀπάντησε: «αὐτὰ εἶναι ὑπόθεση τοῦ Θεοῦ».

Νὰ πηγαίνεις νὰ ψέλνεις

Ἕνας ἀδελφός εἶπε — Ὁ γέροντάς μου μοῦ ἔλεγε, ὅταν τοῦ παραπονιόμουν ὅτι (κάπου, κάποτε) οἱ ἱερεῖς μοῦ κάνουν τὴν ζωὴ δύσκολη στὸ ἀναλόγιον, καὶ σκεφτόμουν νὰ σταματήσω νὰ ἀνεβαίνω στὸ ἀναλόγιον καὶ νὰ ψάλλω: «Νὰ πηγαίνεις νὰ ψέλνεις γιατί παίρνεις καὶ τὴν Χάρη καὶ τὴν Εὐλογία τοῦ Θεοῦ».

Ἕνας ἀδελφός εἶπε — Εἶπα στὸν γέροντα ὅτι πῆρα μερικὰ βιβλία γιὰ νὰ βρῶ τὴν «ἀλήθεια» (τὸ σωστό) στὴν θεωρία καὶ πράξη τῆς βυζαντινῆς μουσικῆς. Καὶ μοῦ ἔδειξε τὴν καρδιά καὶ μοῦ εἶπε «ἡ ἀλήθεια εἶναι ἐδῶ».

Διάφορα

Π — Στις ἀρχές τῆς πνευματικῆς μου ζωῆς, ἔβλεπα μερικοὺς ποὺ δὲν σὲ κοιτοῦσαν στὰ μάτια ὅταν σοῦ μιλάγανε, καὶ ἄρχισα νὰ τὸ κάνω αὐτὸ καὶ στὸν γέροντά μου· «δὲν μοῦ ἀρέσει αὐτό» μοῦ εἶπε, καὶ τὸ διόρθωσα.

Π, Γ — Ὁ γέροντας δὲν ἤθελε οἱ γυναῖκες νὰ φοροῦν παντελόνια, οὔτε οἱ ἄντρες κοντὰ παντελόνια (σόρτς). Ἐπίσης ἤθελε μὲ μακρυμάνικα στὴν ἐκκλησία.

Π — Ὁ γέροντας εἶπε σὲ μιὰ πνευματικὴ του κόρη ποὺ ἔψαλλε: «δὲν θὰ βγάλεις ποτὲ τὸ μαντῆλι σου στὴν ἐκκλησία», καὶ τὸ τηρεῖ.

Περὶ τῆς Εὐχῆς

Γιὰ τὴν Εὐχὴ καὶ τὸ Κομποσκοῖνι

Ἕνας ἀδελφός εἶπε — Ἔλεγα τὴν εὐχὴ μέσα ἀπὸ τὰ χεῖλη γιὰ ἄρκετὸ χρονικὸ διάστημα, καὶ ὁ γέροντας κάποια στιγμή μοῦ εἶπε τὴν εὐχὴ νὰ τὴν λές μὲ εἰσπνοὴ καὶ ἐκπνοή.

Ἕνας ἀδελφός εἶπε — Ὁ γέροντας μοῦ εἶπε ὅτι γιὰ νὰ γίνει ἡ νοερὰ προσευχή καρδιακὴ παίρνει πολὺ χρόνο. Καὶ ὅταν ἀποκτήσεις τὴν καρδιακὴ προσευχή, αἰσθάνεσαι πόνο στὴν καρδιά.

Π — Εἶχα διαβάσει σὲ κάποιο βιβλίο ὅτι κάποιος γέροντας τὴν συντόμεψε ἀκόμη περισσότερο τὴν εὐχή, π.χ. Κύριε ἐλέησόν με. Τὸ εἶπα στὸν γέροντά μου καὶ μοῦ εἶπε νὰ τὴν λές: «Κύριε

ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστὲ ἐλέησόν με»¹³, καὶ ἐπέμεινε στὸ «ἡμῶν» λέγοντας «Κύριος ποιανοῦ»;

Π — Ἔβλεπα δυό-τρεῖς στὴν ἐκκλησία (ποὺ ἐκκλησιαζόμουν στὸ ἐξωτερικό) ποὺ ἔβγαζαν καὶ ἔκαναν κομποσχοῖνι ἐν ὥρᾳ ἀκολουθίας (προφανῶς ἀντιγράφοντας πρακτικὴ ὀρισμένων μοναχῶν), καὶ ἄρχιζα νὰ τὸ κάνω καὶ ἐγώ. Μετὰ ἀπὸ λίγες ἐβδομάδες, μοῦ ἦρθε ὁ λογισμὸς καὶ τὸ εἶπα στὸν γέροντά μου, καὶ μοῦ εἶπε: «Ὅχι νὰ μὴν τὸ κάνεις. Θέλω πολὺ νὰ τὸ προσέξεις αὐτό!».

Νὰ λὲς τὴν Εὐχὴ καὶ ὅταν διαβάσεις

Ἕνας ἀδελφός εἶπε — Ὅταν ἦμουν στὸ Πανεπιστήμιο, ὁ γέροντας κάποια στιγμὴ μοῦ εἶπε νὰ λέω τὴν εὐχὴ καὶ ὅταν διαβάζω. Γίνεται τοῦ λέω; Γίνεται μοῦ λέει! Στὴν ἀρχὴ καταλάβαινα μισὰ ἢ καὶ καθόλου ἀπὸ ὅτι διάβαζα γιὰ τὴ Σχολή, καὶ τὸ μυαλὸ πήγαινε πότε στὸ βιβλίο πότε στὴν εὐχή. Ἀργότερα Χάριτι Θεοῦ καὶ εὐχῇ τοῦ γέροντός μου κατέστη δυνατὸ καὶ τὸ διάβασμα καὶ παράλληλα ἡ εὐχή.

Αὐτὸ ποὺ κάνουν εἶναι καταφρόνησι τῶν Ἀγίων!

Π — Ἐπισκεπτόμουν μιὰ Ἱερὰ Μονὴ ὅπου οἱ πατέρες δὲν ἔκαναν καθημερινὸ Ὅρθρο καὶ ἔλεγαν ὅτι τὸν ἔκαναν στὸ κελλί τους μὲ κομποσχοῖνι. Τὸ εἶπα στὸν γέροντά μου καὶ μοῦ εἶπε: «αὐτὸ ποὺ κάνουν εἶναι καταφρόνησι τῶν Ἀγίων»!

¹³ Ἔτσι μοῦ εἶπε τὴν εὐχή, δηλ. «Κύριε ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστὲ ἐλέησόν με», καὶ ὁ μακαριστὸς Ἅγιος Σισανίου καὶ Σιατίστης, Ἀντώνιος Κόμπος, ὅταν τὸν ἐπισκέφθηκα τό 2004, μετὰ τὴν κοίμησιν τοῦ γέροντός μου.

Ἅγιοι «σήμερα»

Π — Ρώτησα τὸν γέροντα γιὰ Ἁγίους «σήμερα» (περίπου τό 2002). Καὶ μοῦ ἀπάντησε (ὅσο θυμᾶμαι) ὁ Μητροπολίτης Σισανίου καὶ Σιατίστης Ἀντώνιος Κόμπος (+), καὶ ὁ γέροντας Μάρκος Μανώλης (+) τοῦ Ὁρθοδόξου Τύπου, εἶναι Ἅγιοι.

Π — Ρώτησα τὸν γέροντα (περίπου τό 2000), ὑπάρχουν μοναστήρια στὴν Ἀμερική; Καὶ μοῦ ἀπάντησε· Ναί, τὰ ἔφτιαξε ὁ Ἅγιος Ἐφραίμ. Καὶ ὅπως τὸ εἶπε, νόμιζα ὅτι αὐτὸς ὁ Ἅγιος Ἐφραίμ θὰ εἶναι κανένας Ἅγιος τοῦ 17^{ου}, 18^{ου} αἰῶνος (ἀργότερα ὅταν πρωτο-βρῆκα μοναστήρι στὴν Ἀμερική, κατάλαβα ὅτι ἐπρόκειτο γιὰ τὸν μακαριστὸ πλέον γέροντα Ἐφραίμ τὸν Φιλοθείτη)¹⁴.

Π — Ἦταν νὰ πάω στὸν γέροντα Ἐφραίμ στὴν Ἀριζόνα (περίπου τό 2002), καὶ μοῦ λέει ὁ γέροντάς μου: «Νὰ βάλεις στὸν γέροντα μετάνοια, καὶ νὰ ζητήσεις τὴν εὐχή του ἀπὸ τὸν π. Εὐδόκιμο ἀπὸ τὴν Κόρινθο». Ὅταν πῆγα στὸν γ. Ἐφραίμ ἔκανα τὰ διατεταγμένα, καὶ μοῦ λέει ὁ γ. Ἐφραίμ¹⁵: «Ἐγὼ νὰ ἔχω τὴν εὐχή του!»

¹⁴ Τὸ πρωτο-δημοσιεύσαμε στὴν 4^η ἔκδοση τοῦ βιβλίου, μετὰ τὴν κοίμησιν τοῦ γέροντος Ἐφραίμ (24/6/1928 - 7/12/2019).

¹⁵ Γνωρίζονταν μεταξύ των.

Καὶ γενήσεται μία ποίμνη, εἷς Ποιμήν

Ένας ἀδελφός εἶπε — Μιλάγαμε με τὸν γέροντα τό 2002 στὸ τηλέφωνο (θὰ τὸν συναντοῦσα τὴν ἐπόμενη ἡμέρα), καὶ χωρὶς νὰ πάει ἢ κουβέντα, μοῦ εἶπε ἀπὸ μόνος του: «ἐγὼ καὶ ἐσὺ τὸν Ἀντίχριστο δὲν θὰ τὸν δοῦμε», καὶ κάτι ἄλλο μοῦ εἶπε. Τὴν ἐπόμενη μέρα ποὺ συναντηθήκαμε με τὸν γέροντα, τὸν ρώτησα γιὰ τὸν Ἀντίχριστο, καὶ μοῦ εἶπε: «κανεῖς δὲν ξέρεи πότε θὰ ἔρθει ὁ Ἀντίχριστος».

Π — Ρώτησα τὸν γέροντά μου: «θὰ Τὸν δοξάσουμε καὶ ἄλλο ἐμεῖς οἱ Ἑλληνες Τὸν Κύριον;», καὶ μοῦ ἀπάντησε «ναί».

Π — Ἦμουν στὸ ἐξωτερικό, καὶ ρώτησα τὸν γέροντά μου γιὰ νὰ πάρω μιὰ κάρτα με τσίπ. Καὶ μοῦ εἶπε νὰ τὴν πάρεις. Πάνω σου¹⁶ νὰ μὴ πάρεις τίποτα!

Π — Ὁ γέροντάς μου μοῦ εἶπε ὅτι οἱ Καθολικοὶ θὰ γυρίσουν στὴν Ὁρθοδοξία πρὶν τὸν Ἀντίχριστο, κατὰ τὸ «καὶ γενήσεται μία ποίμνη, εἷς Ποιμήν».

Π — Μετὰ τὸν πόλεμο, εἶπε ὁ γέροντας, θὰ εἶναι ἓνας ἄνθρωπος ἐδῶ, ἓνας στὴν Θεσσαλονίκη. Ἀλλὰ θὰ γεννᾶνε πολλὰ παιδιά καὶ θὰ γίνουν γρήγορα πολλοί.

¹⁶ Δηλαδή στό σῶμα.

Γιὰ τοὺς μάγους

Π — Εἶχα πεῖ στὸν γέροντα, ἀφοῦ ὁ διάβολος εἶναι κακὸς ἀφ' ἑαυτοῦ του, τί τοὺς θέλει τοὺς μάγους; Καὶ μοῦ ἀπάντησε· «ὁ ἄνθρωπος εἶναι χειρότερος ἀπὸ τὸν διάβολο».

Α — Ὁ γέροντας εἶπε (περί τό 2000) ὅτι στήν Ἑλλάδα εἴμαστε (σὲ ἀναλογία περίπου) ἓνας ἱερέας, ἓνας μάγος¹⁷.

Διάφορα

Ἡ κάρα τοῦ Ἀγίου Κυπριανοῦ

Ε' — Ὅταν ἡ Μονὴ ἦταν ἀκόμη στὰ θεμέλια, ἔρχεται μιὰ κυρία τῆς ὁποίας ὁ πατέρας ἦταν νεωκόρος στήν Ἀγία Φωτεινὴ τῆς Σμύρνης στήν Μικρὰ Ἀσία, καὶ ἔδωσε στὸν γέροντα τμῆμα τῆς κάρας τοῦ Ἀγίου Κυπριανοῦ. Ἡ κυρία αὐτὴ ἤθελε νὰ ἐκπληρώσει ἓνα τάμα τοῦ πατέρα της νὰ χτίσει ἐκκλησία τοῦ Ἀγίου Κυπριανοῦ, καὶ ἐπειδὴ δὲν τὸ εἶχε καταφέρει, ἔδωσε τὰ χρήματα ποὺ εἶχε μαζέψει γιὰ αὐτὸν τὸν σκοπὸ στὸν γέροντα γιὰ τὴν ἀνέγερση τῆς Μονῆς, καὶ ἔτσι «προστέθηκε» (ἀπὸ τὸν γέροντα) καὶ τὸ ὄνομα τῶν Ἀγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης στήν Ἱερὰ Μονή.

Ὁ νεωκόρος – σύμφωνα μὲ τὴν κυρία ποὺ τὸ διηγήθηκε στὸν γέροντα – εἶχε πάρει τὸ τμῆμα τῆς κάρας τοῦ Ἀγίου Κυπριανοῦ ἀπὸ τὸν Ἀγία Φωτεινὴ, ὅταν ἔγινε ὁ διωγμός, καὶ ἦταν ὁ ἴδιος ἄνθρωπος ποὺ περισυνέλεξε τὰ λείψανα τοῦ Ἀγίου Χρυσοστόμου

¹⁷ Εἶναι δηλαδή τόσοι πολλοὶ οἱ μάγοι στήν Ἑλλάδα.

Σμύρνης (πήγαινε ἀπὸ πίσω, καὶ τὰ μάζευε στὸ μαρτύριο τοῦ Ἀγίου), καὶ τὰ ἔθαψε πίσω ἀπὸ τὸ ἱερὸ τοῦ Ναοῦ¹⁸.

Πανήγυρις (2001) τοῦ Ἀγίου Κυπριανοῦ καὶ τῆς Ἀγίας Ἰουστίνης. Διακρίνεται καὶ ἡ τιμία κάρα (τμῆμα της) τοῦ Ἀγίου Κυπριανοῦ (στὰ χέρια τοῦ π. Ἡλία) ποὺ ἦταν «τεθησαυρισμένη» στὸ μοναστήρι. Φωτογραφία πνευματικοῦ παιδιοῦ τοῦ γέροντα.

¹⁸ Τὰ λείψανα τοῦ Ἀγίου Χρυσοστόμου δὲν ἔχουν βρεθεῖ.

Ἄνθησε τὸ Στεφάνι τοῦ Χριστοῦ

Π — Στὸ μοναστήρι τοῦ ἁγίου πατρός μου (ἄρκετὰ μετὰ τὸ Πάσχα), μοῦ λέει ἡ γερόντισσα Χρυσοστόμη¹⁰ «θέλεις νὰ δεῖς θαῦμα»; Ναὶ τῆς λέω. Πήγαινε στὴν ἐκκλησία καὶ κοίτα τὸ ἀκάνθινο Στεφάνι στὸν Σταυρό. Πάω καὶ βλέπω τὸ Στεφάνι τοῦ Κυρίου ἀνθισμένο!

Τὰ λουκούμια!

Π — Ὁ γέροντας συνήθιζε νὰ μᾶς «μπουκώνει» μὲ 2-3 (ὅσα ἔπιανε τὸ χέρι του) λουκούμια τὴν φορά. Εἶχε ἓνα μεγάλο πλαστικὸ δοχεῖο γεμάτο λουκούμια, καὶ ὅταν ἐρχότανε κάποιος, ἤθελε, δὲν ἤθελε, ὁ ἴδιος ὁ γέροντας θὰ τοῦ ἔβαζε τὰ λουκούμια στὸ στόμα του.

Ἡ γερόντισσα Χρυσοστόμη¹⁰ (ἀδελφὴ τοῦ γέροντα), (31/7/2003).

Εἶπε ὁ Γέροντας

«Ἀργολογία μήτηρ πάσης κακίας».

«Μὴν ἀφήνεις τὸν λογισμὸ νὰ πηγαίνει ἀπὸ ᾿δῶ καὶ ἀπὸ ᾿κεῖ».

«Ὁ μιλήσας πολλάκις μετανοήσας, ὁ δὲ σιωπήσας ποτέ».

«Θέλω ἀπὸ καλὸς νὰ γίνεσαι καλύτερος, καὶ ἀπὸ καλύτερος ὑπερκαλύτερος».

«φείδου χρόνου».

Γιὰ τὸν πονηρό: «Αὐτὸς λέει πολλά».

«Αὐτὸς (ὁ διάβολος) μισεῖ τὸν ἄνθρωπο, ὅσο δὲν μπορεῖ νὰ φανταστεῖ ὁ ἄνθρωπος τὶ εἶδους μίσος εἶναι αὐτό».

«Μετάνοια καὶ ἀγάπη λείπουν ἀπὸ τὸν διάβολο».

Γιὰ νὰ γλυτώσει κάποιος ἀπὸ ἓναν μέγιστο πειρασμὸ ὁ γέροντας εἶπε: «Τοῦτο τὸ γένος δὲν ἐκπορεύεται παρὰ μὲ Νηστεία καὶ Προσευχή»!

«Ἰκετευτικὰ νὰ παρακαλᾷς τὸν Κύριο».

«Ἡ γλῶσσα τῶν Ἀγγέλων εἶναι ἡ Ἑλληνική».

Λεύκωμα

Ὁ γέροντας λαμβάνων «καιρόν» ἐν ἔτει ,βγ´ (2003).

Ὁ γέροντας ἐν ὥρᾳ ἀκολουθίας ἐν ἔτει ,βγ´ (2003).

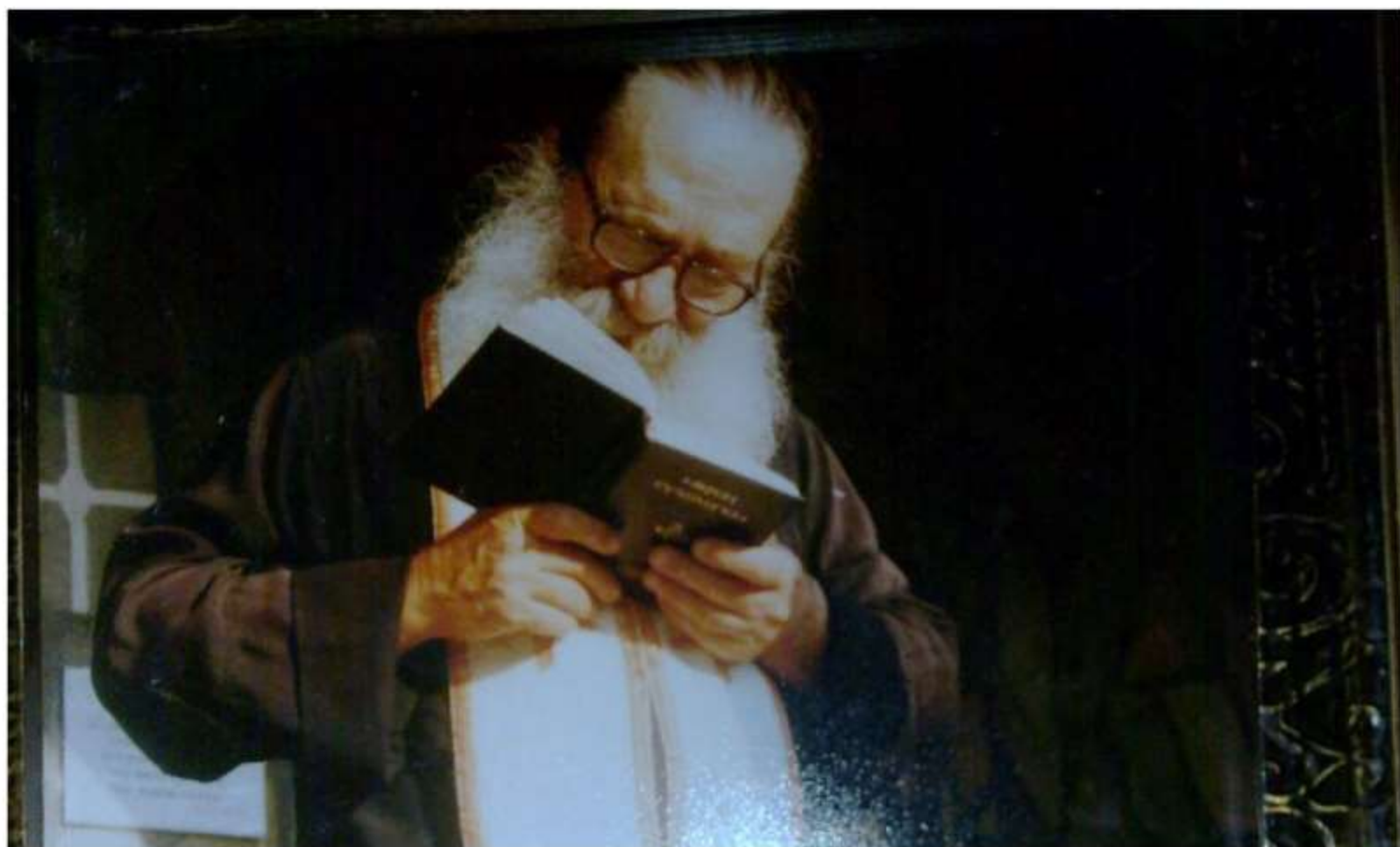
Σὲ λιτανεία (μᾶλλον δεκαετία '90)· ὁ γέροντας, μὲ τὸ ἄσπρο πετραχεῖλι (φωτογραφία Χ.Φ.)

Παραμονὴ τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης (2002)

Ὁ γέροντας κηρύττων τὸν θεῖον λόγον

Ὁ γέροντας, ἀναγινώσκων εὐχές ἀπὸ τὸ μικρὸν Εὐχολόγιον
(φωτογραφία ἀπὸ κάδρο τῆς Μονῆς).

Ὁ γέροντας στὴν ἐορτὴ τοῦ ἐν ἔτει ,βγ´ (2003), ἀσπαζόμενος τὴν εἰκόνα τοῦ Ἁγίου Εὐδοκίμου, μετὰ τὴν περιφορά.

Οἱ δὲ ἐκζητοῦντες τὸν Κύριον, οὐκ ἐλαττωθήσονται παντὸς ἀγαθοῦ (2 Ὀκτωβρίου 2002, Πανήγυρις).

Ὁ γέροντας μὲ πνευματικά του παιδιά ἐν ἔτει ,βγ´ (2003).

Ὁ γέροντας μὲ πνευματικά του παιδιά ἐν ἔτει ,βγ´ (2003).

Τὸ τηλέφωνο χτύπαγε συνέχεια... (φωτογραφία π. Ε.Ζ.)

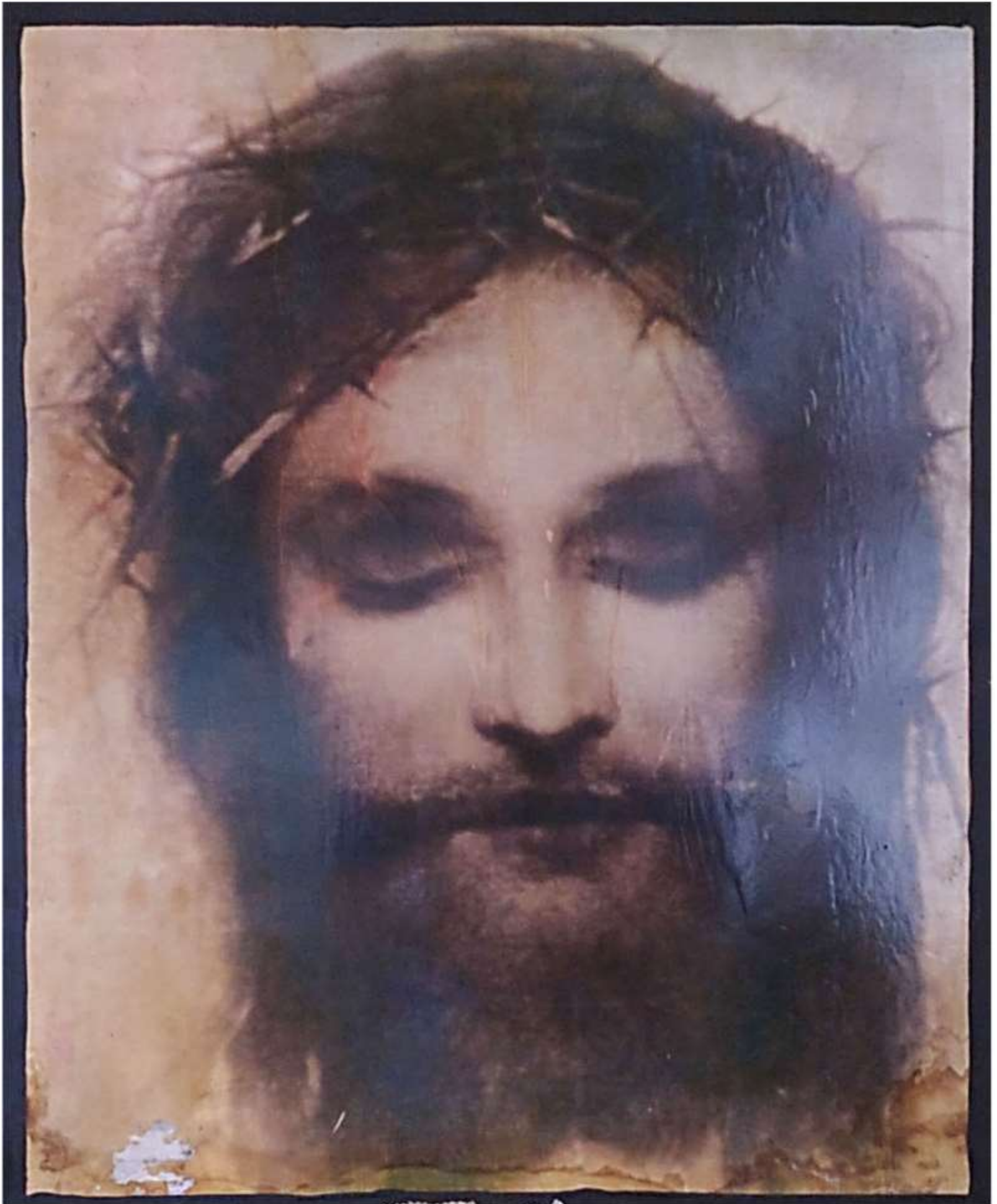
Στὸ καμπαναριὸ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς (φωτογραφία π. Ε.Ζ.)

Εἰκὼν τοῦ Ἀγίου Σώζοντος ἔξω ἀπὸ τὸ ἐξωκκλήσι του.

Φωτογραφία (2003) μὲ τὸ τζάκι τῆς Ἱερᾶς Μονῆς (στὸ κέντρο ἡ εἰκόνα τοῦ Ἀγίου Μανδηλίου) ὅπου τὰ βράδια τοῦ χειμῶνα μαζεύομασταν γύρω ἀπὸ τὸν γέροντα καὶ μᾶς μιλοῦσε.

Φωτογραφία τῆς εἰκόνης τοῦ Ἀγίου Μανδηλίου ποὺ εὕρισκόταν πάνω ἀπὸ τὸ τζάκι τῆς Ἱερᾶς Μονῆς ὅσο ζοῦσε ὁ γέροντάς μας.

Ἐποψη τοῦ Καθολικοῦ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς ἐν ἔτει ,β' (2000)

Μήτηρ Θεοῦ - Ἡ Κυρία τῶν Ἀγγέλων (2000)

Ἡ ἐκκλησία τῆς Ὁσίας Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας (2003)

Ἀποψη τοῦ ἐσωτερικοῦ τῆς ἐκκλησίας τῆς Ὁσίας Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας (2003)

Ὁ δρόμος στὰ Δερβενάκια ποὺ ὀδηγεῖ στὴν Ἱερὰ Μονή (2012).
Στὸ βάθος ψηλὰ τὸ λευκὸ ἄγαλμα τοῦ Θεοδώρου Κολοκοτρώνη.

Ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν ἰδόντες φῶς ἑσπερινόν... (2000).

Ἡ Ἱερὰ Μονὴ Ἀγίου Χρυσοστόμου Σμύρνης, καὶ Ἀγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης ποὺ ἔκτισε ὁ γέροντας στὰ Δερβενάκια Κορινθίας. Ἐποψη ἐν ἔτει ,β' (2000), προτοῦ κτιστοῦν περίξ τῆς Μονῆς τὰ ἐκκλησάκια τοῦ Ἀγίου Νεκταρίου, καὶ τῆς Ὁσίας Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας, καὶ ὁ Ξενώνας.

Ἡ Ἱερὰ Μονή, ὅπως μᾶς τὴν ἄφησε ὁ γέροντας. Ἐποψη ἐν ἔτει
βιβ' (2012), ἀπὸ τὸ ἄγαλμα τοῦ Θεοδώρου Κολοκοτρώνη.

Τὸ ἄγαλμα τοῦ Θεοδώρου Κολοκοτρώνη στὰ Δερβενάκια (2012)

(Δίπλα) Ἐποψη τῆς Ἱερᾶς Μονῆς ἐν ἔτει βιη' (31/7/2018) τῇ ἡμέ-
ρᾳ τοῦ Ἁγίου Εὐδοκίμου, ἀπὸ τὸν ἡμιτελῆ Ξενώνα.

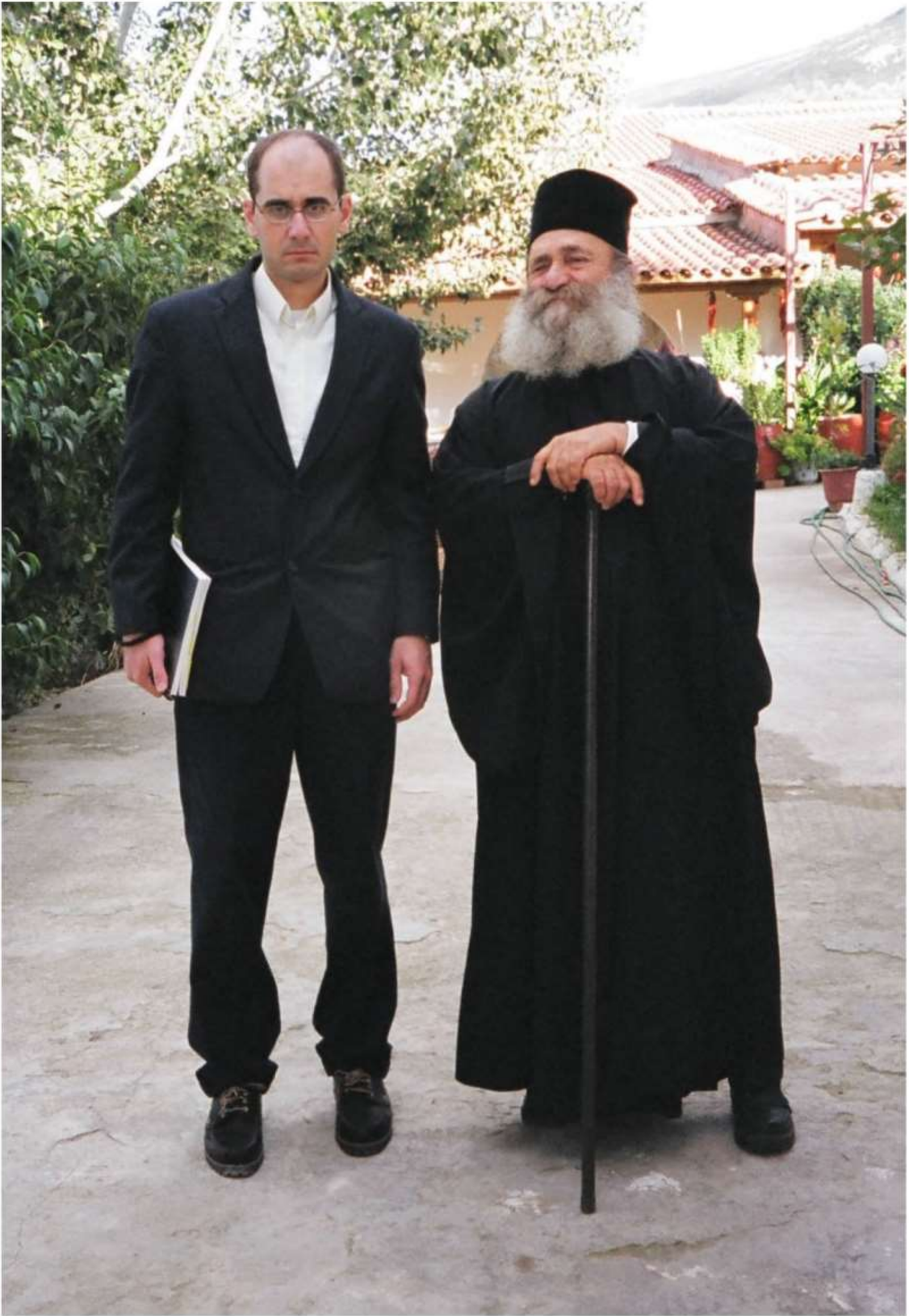

Ἡ Ἱερὰ Μονὴ Ἀγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης, ὅπως εἶναι σήμερα. Εἶναι σημειωμένος καὶ ὁ τάφος τοῦ Γέροντα Εὐδοκίμου (φωτογραφία: Google Maps 2019).

Δυτική πανοραμική ἄποψη τῆς Ἱερᾶς Μονῆς (2020)

Με τὸν γέροντά μου στὶς 1/10/2002, πηγαίνοντας γιὰ τὸν Ἑσπερινό τῆς
Πανηγύρεως τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

Μὲ τὸν γέροντά μου τό 2003, μετὰ τὴν Θεία Λειτουργία.

Κατάλογος Προσώπων

ποὺ συνεισέφεραν προσωπικές τους μαρτυρίες

κατ' ἄλφαβητική σειράν

Ἀνώνυμος

Γεωργία

π. Π.

Π'.

Χ'.

Ἑλένη Γκίκα

Καλυψὼ Δημητριάδη (ἀπὸ Ρ/Σ τῆς Ἐκκλησίας, 2004)

π. Πατάπιος Δρούζας

π. Εὐάγγελος Ζαχαρίας

Φωτεινή Ζαχαρία-Παπαγεωργοπούλου

Φαίδων Ἰωαννίδης

Ἐ. Κ.

Ἀναστάσιος Χ. Μέξιας

π. Ἡλίας Μπάνος

Δημήτριος Μπάνος

Ε. Π.

Παναγιώτης Παπαδημητρίου

Δημήτρης Παπαθεοδώρου

Χριστίνα Σιγανού

Γεώργιος Τσιμπούρης

Ἑλένη Τσιμπούρη

καὶ ἄλλοι.

Εὐχαριστίες στὰ πνευματικὰ παιδιά τοῦ Γέροντά μας ποὺ συνεισέφεραν
 μὲ διηγήσεις, στὸ ταπεινὸ αὐτὸ βιβλίο, ὥστε νὰ γνωρίσει ὁ κόσμος τὸν
 γέροντά μας, νὰ τὸν θυμόμαστε πάντα, καὶ νὰ ἔχουμε τὴν εὐχή του.

Ἔκδοσις 1η (16 σ.): Ἀθήνα, Σεπτέμβριος 2018
 ΔΩΡΕΑΝ : 100 α/μ ἀντίτυπα καὶ διαδικτυακὴ ἔκδοση

Ἔκδοσις 2α (32 σ.): Ἀθήνα, Δεκέμβριος 2018
 ΔΩΡΕΑΝ : 100 α/μ ἀντίτυπα καὶ διαδικτυακὴ ἔκδοση
 (ISBN: 978-960-93-8723-1)

Ἔκδοσις 3η (64 σ.): Δερβενάκια, Ἰούλιος 2019
 ΔΩΡΕΑΝ : 100 (+100 ἐπανατύπωση) **ἔγχρωμα** ἀντίτυπα καὶ διαδικτυακὴ
 ἔκδοση (ISBN: 978-618-00-1313-9)

Ἔκδοσις 4η (100 σ.): Δερβενάκια, Ἰούλιος 2022
 ΔΩΡΕΑΝ : 100 **ἔγχρωμα** ἀντίτυπα καὶ διαδικτυακὴ ἔκδοση
 (ISBN: 978-618-84650-2-2)

ἱστοσελὶς βιβλίου (δωρεὰν τό pdf ὅλου τοῦ βιβλίου):

<http://analogion.gr/gerontas-evdokimos>

Τέλος, τῷ δὲ πάντων δοτῇρι Θεῷ ὅλη ἡ δόξα.

ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

ISBN: 978-618-84650-2-2

ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

ISBN: 978-618-84650-2-2